75STE JAARGANG No. 9850 WOENSDAG 25 JUNI 1958

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Janzen Kantoor: Conscientiesteeg 27—29 Telefoons: Redactie: 23858. Advertenties: 23558 Abonnementen en Bezorging: 24399 Uitgever: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao

Federatie van Ned. Journalisten over uitzettings-affaire

De Wit dient gelegenheid te krijgen zich voor rechter te verantwoorden

Den Haag. — Het bestuur der Federatie van Nederlandse Journalisten heeft in een schrijven, gericht aan mr. S. W. van der Meer, de regering van de Nederlandse Antillen op de hoogte gesteld van zijn standpunt terzake van het uitwijzen van de journalist A. de Wit.

Medegedeeld wordt daarin, dat het federatiebestuur reeds terstond nadat de regering der Ned. Antillen de onderhavige beslissing getroffen had, uitvoerige aandacht aan de kwestie-De Wit wijdde, doch zich in dat stadium van stappen onthield in de verwachting, dat bij nader inzien de regering der Ned. Antillen zelve tot de overtuiging zou komen, dat binnen het raam van de rechten der persvrijheid in een vrij en democratisch land voor een eenzijdige maatregel, als tegen de heer De Wit getroffen werd, geen ruimte is.

Aangezien het federatiebestuur in dit stadium geen misverstand wil laten bestaan over zijn standpunt en de jongste berichten over de staatsrechtelijke aspekten van de uitwijzingskwestie, waarin het bestuur zich overigens uiteraard niet mengen wil, er op duiden, dat de regering der Ned. Antillen ook thans geen bezwaar ziet in het uitwijzen van de heer De Wit, meent het thans de regering der Ned. Antillen officieel van zijn standpunt op de hoogte te moeten stellen.

Het bestuur der Federatie van Nederlandse Journalisten meent, dat in een democratisch land aan de rechten van vrije pers op onaanvaardbare wijze tekort gedaan wordt, wanneer de overheid op grond van haar onwelgevallige kritiek een journalist, zelfs zonder hem gelegenheid te hebben gegeven zich voor een onafhankelijke rechter te verantwoorden, of zonder dat een tuchtrechtelijk bevoegd college een uitspraak over zijn gewraakte publikaties heeft gedaan, het land uitwijst. Het federatiebestuur wil zich onthouden van enig oordeel over het journalistiek toelaatbare dan wel journalistiek ontoelaatbare in de publikaties, die voor de regering der Ned. Antillen aanleiding zijn geworden om tot sancties tegen de heer De Wit te besluiten.

Voor het standpunt van het federatiebestuur is beslissend, dat van de juiste middelen om tot een objectieve beoordeling van eventuele misdragingen in de onderhavige publikaties te kunnen komen, geen gebruik gemaakt werd.

Mr. Weeber volgt mr. Povel op als President van het Hof van Justitie

Willemstad. — Naar wij uit doorgaans goed ingelichte bron vernemen zal mr. L. A.L. Weeber, lid van het Antilliaanse Hof van Justitie, mr. F. L. Povel als president van dit Hof opvolgen. De heer Povel neemt op 1 juli a.s. tijdens een bijzondere zitting van het Hof afscheid en zal zich 6 juli d.o.v. voor verlof naar Nederland begeven. Na dit verlof keert de heer Povel zoals bekend, wegens het verstrijken van zijn termijn, niet meer naar de Antillen terug.

Binnenkort bouw van Super-Mammouth-Tankers

Tokio. — De national Bulk Carriers zal binenkort beginnen met de bouw van super--Mammouth-tankschepen van 100.000 ton op haar scheepswerf te Kure in de prefectuur Hiroshima, nu de bouw van een aantal supertankschepen van de 80.000 ton-klasse voltooid is. Op de werf is dezer dagen de laatste van een serie van 7 supertankschepen van 80.000 ton, die sedert de herfst van 1956 gebouwd werden, van stapel gelopen.

„Jong geleerd, is oud gedaan", schijnt de Franse minister van volksgezondheid te denken en daarom schrijft hij ieder jaar een wedstrijd voor netheid en reinheid uit voor kinderen tot 15 jaar. Dit jaar demonstreerde Daniel Tiphaine (12½ jaar) en Marie-Louise Morie (14 jaar) hoe zij de wedstrijd hadden gewonnen en daarmede een reis door Duitsland, Oostenrijk, Italië en Zwitserland.

*** Belangrijke beslissing

Het is bijzonder te betreuren, dat de Staten der Nederlandse Antillen hun zittingsperiode met zulk een buitengewoon slecht voorbereide vergadering over zulk een uitermate belangrijk onderwerp hebben afgesloten.

Uit de luchtige wijze waarop deze vergadering zonder enige schriftelijke of mondelinge voorbehandeling werd uitgeschreven en de manier waarop het enige agenda-punt werd geformuleerd, kan duidelijk afgeleid worden, dat het de regeringscoalitie uitsluitend te doen was om het stellen van een duidelijke daad van misnoegen over het standpunt van de Rijksregering inzake de bekende uitzettings-zaak.

Nu deze regeringscoalitie de barrière van een haar onwelgevallige interpretatie van het Statuut niet vermag te nemen, wil zij die barriere uit de weg ruimen door aan bepaalde artikelen van dit Statuut hun betekenis te ontnemen dan wel deze zodanig te doen wijzigen dat zij voor haar geen sta-in-weg meer kunnen zijn bij de ten uitvoerlegging van haar plannen. Zij vraagt daarbij de steun van het volk, dat van niets weet, van niets kan weten, omdat zijn vertegenwoordigers in het wetgevende college des lands zelf niets weten.

Dit is een buitengewoon ernstige zaak, die een wel zeer grote verantwoordelijkheid laadt op de schouders van hen, die thans onder het mom van een verdediging der zelfstandigheid des lands tegen een aanranding door Nederland, het volk voor hun plannen trachten te winnen. Hoewel — zoals wij reeds schreven — de bepalingen van het Statuut niet voor de eeuwigheid gemaakt zijn, voelt eenieder toch, dat een herziening of eliminering daarvan onder de huidige hachelijke omstandigheden een ondergraven van de grondslagen van het Koninkrijk zelf kan betekenen en dus in wezen een staatsgevaarlijke daad kan worden, waarvan ten laatste alleen het Antilliaanse volk zelf de dupe zal zijn.

Wij hebben nimmer tot degenen behoord, die door dik en dun de daden van gouverneurs en ministers van zaken overzee goedkeurden. Er zijn — ook van die zijde — nu en dan fouten gemaakt en onder de gegeven omstandigheden wel eens grote (tactische en psychologische) fouten. Maar ook van Antilliaanse zijde zijn de zaken niet altijd op de juiste wijze gezien. Waar mensen werken worden fouten gemaakt, hoe kan het anders. Maar laat men dit dan ook erkennen en niet ondoordachte stappen nemen als die waarvan wij gistermorgen getuige waren en die ook sterk de indruk wekten van een noodsprong der regeringspartijen op een voor hen wel zeer netelig moment vlak voor de verkiezingen. Dit was allemaal niet nodig geweest — wij hebben dit reeds meermalen met nadruk verklaard — wanneer men speciaal de affaire-deWit anders had aangepakt en de betrokken journalist reeds een jaar geleden voor de rechter had gedaagd. Nu gaat men dit — naar het schijnt — achteraf en veel te laat nog doen, hetgeen op velen de indruk maakt, dat men thans noodgedwongen en om prestigeredenen datgene doet wat men vroeger naliet te doen.

Het is allemaal verbazend jammer en het is wel tragisch dat als gevolg van al deze dingen het volk een uitspraak zal moeten doen over een voorstel om het Statuut op de helling te zetten. Deze verkiezingen krijgen daardoor de betekenis van een referendum en kunnen op deze wijze veel verstrekkender gevolgen hebben dan zij eigenlijk mogen hebben. Dit achten wij niet fair ten opzichte van de kiezer die hierdoor in de war wordt gebracht en de waarde van zijn stem niet voldoende beseft. Het zal een onmogelijke taak blijken het volk in de enkele maanden die het nog van de verkiezingen scheidt, op het nemen van zijn belangrijke beslissing voor te bereiden.

Suriname vandaag naar de stembus

Paramaribo. — Heden, woensdag, worden in Suriname de verkiezingen gehouden voor de samenstelling der nieuwe staten, nodig geworden door het aftreden van het kabinet-Ferrier. In tegenstelling tot de periode voor vorige verkiezingen voor de staten, is ditmaal de propaganda voor de verkiezingen bijzonder rustig verlopen, slechts vergaderingen en spandoeken, vooral te paramaribo, herinnerden aan de komende gebeurtenis. De stemming der bevolking tegenover de verkiezing is algemeen zeer lauw.

Neutrale waarnemers zijn van mening dat onmogelijk valt te voorspellen, wie als winnaar uit de stembus te voorschijn zal komen: het eenheidsfront (de coalitiepartijen die de huidige Surinaamse regering hebben gevormd) of de „samenwerkende partijen" (de nationale partij Suriname, de Verenigde Hindostaanse partij en enkele kleinere groeperingen).

Na de stemming van vandaag zal eerst morgen een begin worden gemaakt met het tellen der stemmen. De uitslag wordt eerst donderdagmiddag (Surinaamse tijd) verwacht.

SOEKARNO benoemt nieuwe ministers

Djakarta. — President Soekarno heeft woensdag bekend gemaakt, dat hij vier nieuwe ministers heeft benoemd en drie nieuwe ministeries heeft ingesteld. Waarnemers geloven, dat zowel de gematigd Mohammedaanse Masjumi-partij als de communisten van de nieuwe posten zijn uitgesloten.

Nader wordt gemeld, dat de nieuwe Indonesische ministers zijn: dr Rachmat Muljomisen, die mr Sunardjo vervangt op het ministerie van handel; mr K. H. Wahib voor het nieuwe ministerie voor samenwerking tussen het burgerlijke en militaire bestuur; kolonel Suprajogi voor het nieuwe ministerie van economische mobilisatie en prof. Moh. Yamin, die benoemd is tot minister van staat.

President Soekarno heeft medegedeeld, dat mr Sunardjo niet was ontslagen, maar zich had teruggetrokken op verzoek van zijn partij, de Nahdatul Ulama. Hij zal een ambassadeurspost krijgen. Soekarno deelde voorts mede, dat hij een nationaal planbureau zal instellen, dat zich met de economie zal bezig houden.

Volgens politieke waarnemers is de grootste verrassing de uitsluiting van de sultan van Djogja, die in brede kringen is genoemd als de nieuwe minister van handel.

Waarnemers zijn van mening, dat er geen enkel teken van een politieke concessie aan de opstandelingen uit de nieuwe samenstelling van het kabinet blijkt.

—:—

Leipzig. — In de afgelopen maanden is de Oostduitse communistische partij gezuiverd van meer dan 2.700 „baantjesjagers" en andere ongewenste elementen, zo heeft de secretaris van het centrale partijcomité, Froehlich, in Leipzig gemeld.

Griekenland weigert samenwerking met Turkije in NAVO

Athene. — De Griekse minister van buitenlandse zaken, Averoff, heeft bij de opening van een debat in het parlement over Cyprus gezegd, dat Griekenland niet van plan is binnen de NAVO met Turkije samen te werken. De NAVO zou zich thans moeten beraden over de noodzakelijkheid van een „reorganisatie" van haar Zuidoosteuropese commando Ti Izmir in Turkije.

PAUS veroordeelt stelling „business is business"

Vaticaanstad. — De uitdrukking „Business is business" („zaken zijn zaken") is gisteren door de Paus veroordeeld als strijdig met de Christelijke beginselen.

In een toespraak, die hij hield tijdens een audiëntie van „Italiaanse zakenagenten en tussenpersonen" zeide de Heilige Vader na er op te hebben gewezen, dat men in elk bedrijf, dat verband houdt met een uitwisseling van goederen of diensten met een winstgevend oogmerk, geneigd kan zijn de beginselen van de christelijke moraal tekort te doen of deze beginselen zelfs terzijde te stellen, met de uitdrukking „business is business" een gedragsnorm formuleert, die, indien verheven tot een absoluut en universeel beginsel, moet worden geklaseerd onder die, welke geen christelijk geweten kan aanvaarden.

Economische bedrijvigheden, aldus de paus, zijn als alle menselijke handelingen onderworpen aan de goddelijke, de natuur- en de positieve wet.

500.000 Mensen waren dezer dagen 's nachts in München op de been om getuige te zijn van een door duizenden lampjes verlichte optocht, waarin o.a. de geschiedenis van de stad werd uitgebeeld. München bestaat namelijk 800 jaar. De foto toont één der wagens met een model van de Münchener Dom, waaruit de duivel vlucht.

Mgr. J. M. HANSSEN, bisschop-coadjutor van Roermond, overleden

Nijmegen. — Te Nijmegen is overleden Mgr. J. M. Hanssen, Bisschop-coadjutor van Roermond. De Bisschop, die de ouderdom van 52 jaar bereikte, werd twee weken geleden in het Sint Raboud-ziekenhuis te Nijmegen opgenomen, wegens een ernstige stoornis aan zijn nieren.

De overledene werd op 18 augustus 1906 te Oostrum in Limburg geboren. Hij volgde de seminaries te Rolduc en Roermond. Op 5 april 1930 werd hij priester gewijd. Hij zette daarna zijn studies voort te Rome, waar hij in 1937 de doctorstitel ontving.

Hij werd tot coadjutor van de bisschop van Roermond benoemd op 26 juli 1947. Mgr Hanssen, die belast was met de zorg van zaken van Nederlandse emigranten, bezocht onder andere Australië, Nieuw Zeeland, Canada en Brazilië.

Hij was Ridder in de Orde van de Nederlandse Leeuw.

MGR J. M. HANSSEN †

Tanker verspert verkeer in Suez-kanaal

Port Said. — De ruim 12.000 ton metende Noorse tankboot „Braconda" is vanmorgen in het zuidelijk deel van het Suezkanaal aan de grond gelopen en heeft alle verkeer gestremd.

Het schip, dat van de Perzische Golf kwam, vervoerde een lading petroleum naar de Verenigde Staten.

Particulier secretaresse van Prinses BEATRIX treedt in het huwelijk

Hilversum. — Mej. mr M. Meurs, particulier secretaresse van H.K.H. Prinses Beatrix, zal zaterdag 5 juli as. te Hilversum in het huwelijk treden met mr N. Scholtens.

Mr N. Scholtens vervult sinds twee jaar zijn dienstplicht als officier der huzaren te Oirschot. Hij is een zoon van prof. J. E. Scholtens, hoogleraar in het Romeinse recht aan de universiteit te Witwatersrand in Zuid-Afrika. Prof. Scholtens is met zijn echtgenote naar Europa vertrokken. Hij zal het huwelijk van zijn zoon bijwonen en deelnemen aan bijeenkomsten van juristen te Keulen en Brussel.

Downingstreet 10 moet gerestaureerd worden

Londen. — Downingstreet 10, sinds 1781 de Londense residentie van vrijwel alle Britse premiers, moet volledig worden gerestaureerd. Tot deze slotsom is een regeringscommissie gekomen, die bij een onderzoek heeft bevonden, dat het pand verkeerd is geconstrueerd en een aanzienlijk gevaar voor brand oplevert.

Van Downingstreet 11, waar de minister van financiën woont, wordt hetzelfde gezegd. De commissie beveelt aan met de restauratie te beginnen zodra er een andere behuizing voor de tegenwoordige bewoners is gevonden.

De twee huizen en het huis nr 12 zijn de enig overgebleven van een reeks woningen, die aan het einde van de zeventiende eeuw zijn gebouwd.

Kabinet van Ben Goerion ondanks uittreden van twee ministers nog intact

Jeruzalem. — In Israels coalitieregering is het dinsdagavond tot een breuk gekomen. De Nationale Godsdienstige Partij heeft haar uit het kabinet van Ben Goerion, waarin vijf partijen vertegenwaarin vijf partijnen vertegenwoordigd waren.

De reden voor de maatregelen van de Nationale Godsdienstige Partij is een instructie van de linkse minister van binnenlandse zaken aan de ambtenaren van de Burgerlijke Stand. Hij schrijft voor dat op persoonsbewijzen als godsdienst „Joods" wordt vermeld als de aanvrager daarom verzoekt. Hij behoeft het niet met bewijzen te staven.

De Nationale Godsdienstige Partij is daar tegen. Zij wil dat de aanvrager met bewijzen komt. De beide afgetreden ministers zijn dr. Josef Burg (Posterijen) en Mosje Sjapira (Godsdienst en Sociale Zaken).

De regeringsmeerderheid in het parlement is met elf zetels verminderd, maar er blijft een meerderheid. De coalitie heeft nog 64 van de 122 stemmen.

—

New York. — Mevr. Alice Wethington heeft bij de „praatwedstrijd" in Durham in de Amerikaanse staat Noord-Carolina alle rekords geslagen en 72 uur en drie minuten achtereen gepraat.

Kostelijke vergissing bij Surinaamse verkiezingskoorts

(Van onze correspondent)

Paramaribo. — Hoe de verkiezingskoorts de mensen te pakken heeft — blijkt uit een vergissing die op zichzelf beschouwd een kostelijke grap is.

Uit Eenheidsfront-kringen werd bij de Politie geklaagd dat de samenwerkende partijen (NPS, PSV, VHP) aan de Gravenstraat een spandoek hadden aangebracht waarop stond: Het Eenheidsfront, de dood voor het land.

De Politie gaf onmiddellijk de wenk aan de samenwerkende partijen om het bewuste spandoek te verwijderen. De propaganda afdeling dezer partijen stond verbaasd, een dergelijke slagzin was haar onbekend. Enkele onderzoek uitgegaan werd het gewraakte doek niet gevonden.

Enkele uren later kwam de opheldering. Een heetgebakerde Eenheidsfronter had in de hitte der verkiezingskoorts een spandoek van het Eenheidsfront verkeerd gelezen. Op het doek stond: Het Eenheidsfront, de hoop voor het land.

Nog enkele uren later bleek een spreker op een EF-bijeenkomst nog niet op de hoogte te zijn van de feitelijke toestand. Hij signaleerde het gewraakte spandoek en de vergaderde menigte liet luide geluiden van afkeuring horen.

Intussen zijn partijen gedwongen om deze laatste dagen koortsachtig aan het werk te gaan. In Paramaribo bleken deze week ruim 8000 oproepingskaarten onbestelbaar. Partijen hebben, dank zij het droge weer, in de openlucht voor de deur van het Stadscommissariaat hulpbureautjes ingericht om hun volgelingen te helpen niet bestelde kaarten alsnog op te vragen. Autos staan gereed om mensen op te halen en naar huis terug te brengen. Een verschil van 8000 kaarten is voor de partijen in Paramaribo het verschil tussen winnen of verliezen.

Volgens waarnemers behoort het grootste deel dezer kaarten aan erfbewoners, mensen in de laagste inkomensgroep, dat zijn mensen die tot de samenwerkende partijen behoren. In het Eenheidsfront zitten voornamelijk degenen die niet tot de armsten behoren.

Benoeming

's-Gravenhage. — Bij K. B. is benoemd tot Ridder in de Orde van de Nederlandse leeuw mr. F. J. Kranenburg, gewezen staatssecretaris van oorlog.

STATEN DER NEDERLANDSE ANTILLEN

Zware kritiek van oppositie op overijlde bespreking van belangrijk onderwerp

Willemstad. — In het verdere verloop van de Statenvergadering van gisteren zeide de heer Lopes, dat hij zich achter de motie stelde.

Vervolgens deelde de heer Gomez de vergadering mede, dat hij niet van zijn spreekbeurt gebruik wenste te maken, omdat hij het niet verantwoord achtte een zeer belangrijk onderwerp als het onderhavige in dertig minuten af te handelen.

De volgende spreker was de heer Römer. Hij zeide, dat staatsinstellingen, wanneer zij functioneren zich gedragen als mensen. Iedere mens maakt voor zichzelf een serie toneeltjes, waarin hij de hoofdrol speelt. Niemand ontloopt de blijvende noodzaak om zichzelf voortdurend te kleden in diverse drachten, nu eens een wandelkostuum, dan weer in jacquet met hoge hoed, en naar zichzelf te kijken. In primitieve samenlevingen kan een mens het doen met weinige hoofdrollen. Naarmate het leven in de samenleving complexer wordt, groeit het aantal toneeltjes, die hij voor zichzelf moet schrijven. Degene, die niet in staat is een karakter voor zichzelf te maken in bepaalde situaties verliezen hun morele moed; zij verliezen alle moed, zij worden verward.

Wanneer nu een mens voor zichzelf een aanvaardbare rol heeft geschapen, verplicht dit hem te geloven, dat zijn gedrag, wanneer hij optreedt in een of andere hoedanigheid, klopt met de rol, die hij wil vervullen. Soms beseft hij tegenstrijdigheden in zijn diverse rollen. Dergelijke tegenstrijdigheden moet hij ontlopen. Dit doet hij soms door middel van een dergelijke overdrijving van de rol, die hij vervult, dat hij in een doolhof van woorden of plechtigheden de tegenstrijdigheden kan vergeten.

Soms ontloopt hij de tegenstrijdigheden door een ander tegenstrijdige rol. Dergelijke konflikten vormen de geschiedenis van het leven van elk individu.

Aldus wordt dan bijna alles van het gedrag van de mens, symbolisch voor de diverse rollen, die hij aanneemt.

Dit gaat niet alleen op voor het gedrag van de mens in een of andere openbare functie, maar dit gaat zover dat zelf ook tafelmanieren en dergelijke „aparatos de teatro" heeft John de Pool geschreven.

De woorden, ceremonies, theorieën en beginselen en andere symbolen die de mens gebruikt, doen hem in de realiteit van zijn dromen geloven en aldus krijgt zijn leven een doel.

Gelijk de mens, zo ook de instellingen, die het samenleven van groepen van mensen beheersen, en wel zo dat deze instellingen, staatsinstellingen een soort afzonderlijke persoonlijkheid bereiken. Instellingen, van welke aard op maatschappelijke, economische en staatsinstellingen ontwikkelen institutionele gewoonten, conventies, die geheel afzonderlijk staan van de persoonlijke gewoonten en conventies en traditie van degenen, die in die functioneren.

Ook de instellingen maken voor zich zelf tonelen en ook de instellingen spelen diverse rollen. De instellingen worden gekonfronteerd met konflikten, die zij oplossen door ingewikkelde theorieën op te bouwen, of door zichzelf te splitsen in verschillende instellingen, waarin dezelfde mensen tegenstrijdige rollen vervullen. En dit proces vormt de geschiedenis van een Regering.

De ceremonies en de theorieën van maatschappelijke instellingen noemt men de Symbolen van een Regering. Gewoonlijk, M.d.V. worden deze ceremonies en theorieën verzameld en bestudeerd, niet als symbolen, maar als grondbeginselen van de onderscheidene wetenschappen genaamd Rechten, Economie, staatkunde, ethica en theologie.

Ik wil, M.d.V., dit College in overweging geven om bij de bespreking van „de menselijkheid het Statuut en andere rijkswetten te herzien" een en ander uit een oogpunt van „recht" te onderzoeken, niet als een verzameling van waarheden, maar als symbolisch denken, denken in symbolen, en consensus gentium, internationaal algemeen aanvaarde opvattingen, die het gedrag van samenlevingen determineren en bepalen.

De geschiedenis nu van deze symbolen is een opeenvolging van romantieke, maar onnodige offers van mensenlevens. Soms verkiezen mensen de dood boven het leven, voor hun idealen van de dingen, zoals zij moesten zijn in plaats van deze idealen in compromis te brengen met de dingen, zoals zij zijn.

Dikwijlder vinden zij bevrediging en genoegdoening door andere mensen voor hen te laten lijden. Dergelijke romantiek en geloof bevinden zich onder onze grootste realiteiten. Zij geven doel, schoonheid en symmetrie aan het grauwe leven.

Doch hoe belangrijk **ook** zij op hun plaats zijn mogen, zij zijn **niet** de instrumenten, waarmede wetenschappelijke vindingen worden gedaan, en noch minder het **kiezen van een juiste bestuursvorm.**

Neem de tien geboden, aldus besloot de heer Römer zijn rede. Wij allen proberen naar de tien geboden te leven. En mocht iemand b.v. het zevende gebod: Gij zult niet stelen!, overtreden, dan is dit nog reden om het zevende gebod te wijzigen in: Gij zult stelen!

Ook de heer Werleman zeide, dat het zeer moeilijk is thans over een gewichtige aangelegenheid als een wijziging van het Statuut onvoorbereid te gaan discussiëren. Spreker had verwacht, dat een commissie deze zaak zou hebben voorbereid. Spreker had ook de indruk, dat deze kwestie te eenzijdig wordt behandeld.

De heer v.d. Hoeven zeide, dat aan de opstelling van de bepalingen van het Statuut negen jaar gewerkt is en dat men nu plotseling voor de behandeling van een agendapunt, dat een wijziging van dit Statuut bedoelt, wordt geplaatst. Spreker laakte het feit, dat deze zaak in geen enkel opzicht werd voorbereid. Ook het volk is daarop niet voorbereid. Spreker sloot zich aan bij vorige sprekers, die verklaard hebben, dat hier geen debat mogelijk is. Deze vergadering is bovendien misleidend voor de Rijkspartners. Er is geen enkele voorbereiding op deze vergadering geweest. Er hebben geen informele besprekingen met de rijkspartners plaats gevonden. Spreker protesteerde tegen deze gang van zaken en zeide in de tweede ronde op de motie te zullen terugkomen.

De heer Dip zeide eveneens in de onmogelijkheid te verkeren binnen de tijdslimiet van een half uur over dit agendapunt te kunnen spreken. De fraktie van de N.V.P. heeft reeds in 1956 de regering verzocht de andere rijksdelen te polsen n.a.v. een destertijd ontstaan konflikt. Het voorstel is nimmer in de commissies behandeld. Het doet dus wel eigenaardig aan, dat het thans wordt voorgesteld alsof de autonomie in gevaar is.

Spreker zeide, dat van de zijde der partijen, die thans een wijziging van het Statuut voorstaan, indertijd is gesuggereerd, om **bv.** het gratierecht in handen van de gouverneur te leggen. Hij verwonderde er zich over, dat diezelfde mensen thans een heel tegengestelde houding aannemen.

De heer Voges zeide, dat de kiezers, die achter zijn fraktie staan, nimmer eraan zouden medewerken om de band met Nederland te breken. Mensen, die spreker op zijn weg naar deze vergadering had ontmoet, hadden hem gevraagd of dit de likwidatie van de Ned. Antillen en een tweede Indonesië betekende.

Wat houdt een en ander in, vroeg spreker. Uittreden uit het Koninkrijk? Moet men aannemen, dat het de bedoeling is van de heer Bikker, de eerste ondertekenaar van de motie!

De heer Voges zeide met verheffing van stem: „Zulk een belangrijke zaak kan men niet op een dinsdagochtend afhandelen!"

De heer Braam volstond met zich bij de sprekers van zijn fraktie aan te sluiten.

De heer Abbad zeide, dat de Staten al lang ontbonden hadden moeten worden, zodat de regering naar huis gestuurd kon worden. Ook de heer Abbad leverde zware kritiek op de wijze, waarop men deze belangrijke zaak tracht af te doen.

In de tweede ronde werden geen nieuwe gezichtspunten geopend. De heer Debrot zeide, onder hilariteit van vele aanwezigen, dat er in ieder geval bij alle sprekers overeenstemming bestaat over de opvatting, dat de huidige regering zo spoedig mogelijk naar huis gestuurd moet worden.

De heer Gomez kreeg de lachers eveneens op zijn hand, toen hij de deskundigheid van de sprekers der regeringspartijen in twijfel trok. In de herhaling (niet in de beperking), aldus spreker, toont zich de meester, inspelend op het besluit van de motie, die vertrouwen in de regering uitspreekt en het regeringsbeleid goedkeurt.

Door de voorgenomen Statenontbinding wordt de oppositie uitgeschakeld, aldus de heer Gomez. Dus geen contrôle meer op de regering. Overigens juicht spreker de ontbinding der Staten toe, opdat zo gauw mogelijk verkiezingen kunnen worden gehouden. Het is echter een vreemd verschijnsel, dat de Staten nu het volk niet meer kunnen benaderen. Zijn de Staten dan niet representatief? Doch wat voor zin heeft het dan zijn vertrouwen in de regering uit te spreken?

De voorzitter ontnam hierna de heer Gomez het woord, omdat zijn spreektijd (een kwartier) om was.

De heer v.d. Hoeven beklemtoonde nogmaals, dat door de leden over dit onderwerp geen enkel stuk werd ontvangen en van een behoorlijke voorbereiding dus geen sprake kan zijn. De volksvertegenwoordiging weet **niets**, en hoe kan het volk dan begrijpen waarover het gaat. De motie is een onwaarheid. Het volk weet niets. Geen der sprekers in tweede ronde heeft de door de heer v.d. Hoeven genoemde feiten weerlegd. De regering kan thans drie maanden diktatoriaal optreden, als de Staten zichzelf ontbinden.

Spreker wilde later op de motie zelf terugkomen, doch de voorzitter stond dit niet toe. De heer v.d. Hoeven hield vol, dat de voorzitter hierin fout was, en onderwierp de overwegingen van de motie daarna aan kritiek.

De heer Dip zeide niet te begrijpen wat men bedoelt, als men zegt, dat de autonomie geweld wordt aangedaan. Spreker vroeg waarom de gevolmachtigd minister is teruggeroepen. Ook hij beklemtoonde, dat men thans spreekt over een zaak, die in het geheel niet voorbereid is. De heer Dip moest zijn rede, toen een kwartier verstreken was, afbreken.

De heer Voges zeide, dat het Statuut in 1954 met algemene stemmen werd aanvaard. Zelfs de heer Jonckheer zeide, dat deze aanvaarding met grote vreugde geschiedde. Thans zegt de heer Croes: we staan op een kruispunt met de heer Croes in het midden. Spreker hoopte, dat de heer Croes het goede pad zou opgaan. De heer Voges zeide, dat de Antillen niet in ondergeschikte positie tot Nederland staan. Deze vergadering is tot schade van de Ned. Antillen. Niemand weet waar het om gaat.

De heer Braam vergeleek de oppositie met een kat in nood, die rare sprongen neemt. Hij verweet de heer Gomez, dat deze gezegd zou hebben, dat de regering een diktatuur wilde vestigen. Hierop interrumpeerde de heer Gomez, dat hij dit niet gezegd had, en dat de voorzitter de heer Braam hierop diende te wijzen. Hierop ontstond een bitse dialoog tussen voorzitter Isa en de heer Gomez, waarin de N.V.P.-leider de voorzitter een slechte leiding van de vergadering verweet.

De heer Braam zeide, dat het niet de bedoeling der regeringspartijen is aan te sturen op een ontbinding van het Koninkrijk.

De heer Abbad zeide, dat Statenontbinding reeds veel eerder diende plaats te hebben. Hij protesteerde nogmaals tegen de spreektijdbeperking.

De heer Dip stelde hierna voor de vergadering voor een kwartier te schorsen, teneinde zich alsnog over de motie te beraden. Het voorstel werd met 12 tegen 9 stemmen verworpen.

Op verzoek van de heer Gomez werd de motie in stemming gebracht. De heer Gomez mocht zijn stem niet motiveren. Met 12 tegen 9 stemmen werd de motie daarna aangenomen.

West-End:
„Day of triumph" om 7 en 9 uur.
Cinelandia:
„Cuando los hijos se van" om 7 en 9 uur n.m.
Roxy:
„Run of the Arrow" om 7 en 9 uur n.m.
Caribe:
„Paarlen voor de zwijnen" om 8 uur n.m.
Baseball-Nieuws
Donderdag 26 juni in het Rif-Stadion:
6.00 uur: Rochester — Suffisant-Boys.
8.30 uur Sithoc — Rocket.
J.P.F.-Nieuws:
Canasta-drive o.l.v. de Canasta afd. Heden avond om 20.00 uur Introductie toegestaan.
Wit Gele Kruis:
Kantoor: tel: 23773.
Zuster Caprino, tel: 23526:
Zuster Veeris, tel: 35747:

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN
C.P.I.M.

Telegram Afdeling:
Van 7.00 — 23.30 tel: 2307
Van 23.30 — 7.00 J. J. Roos tel: 3209
B.g.g. tel: 2400
Personeel Afdeling:
J. D. Plantijn Punta Cardónweg 2, Weis afo tel: 43351
B. g. g. nad. inl. tel: 2400

Materialen Dienst.
E. A. Wegman tel: 4446

C.S.M.

Rederij:
G. H. van Leeuwen tel: 2054

Scheepsagentschap
Van 7.30 — 12.00 — 13.00 — 18.00
Kantoor tel: 2458—2551
Van 19.00 — 23.00 en 8.00 — 8.00
G. H. van Leeuwen tel: 2054

Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276—2098
van 1.00 — 7.30 H. Ruytenber tel. 3938

Theater Asiento
Geen Voorstelling.

Inbraken, vechtpartijen enz.

Willemstad. — In de biljartclub Groot-Kwartier is gisteren ingebroken. De daders hebben getracht een brandkast open te breken, doch dit is hun niet gelukt.

— Uit een kleedhokje op Saliña werd een broek ontvreemd.

— In een winkel op St Michiel ontstond er een vechtpartij tussen T., M. en T. Een aantal etensborden werd vernield, terwijl een der vechtersbazen een bijtwond aan de linkerarm opliep.

— Op Jongbloed werd assistentie gevraagd, waar een paar kokospalmen werd vernield.

Aanrijdingen

Willemstad. — De Verkeersafdeling behandelde gisteren in totaal vijf aanrijdingen met een totale schade van ƒ 375,—.

Politie Journaal

Willemstad. — In totaal verleende de Politie gisteren 12 maal assistentie en deelde in totaal 9 p.v.'s uit.

Gisteren vierde het echtpaar G. P. Jansen alhier zijn zilveren huwelijksfeest. De heer Jansen is Hoofd van de Afdeling Volksontwikkeling en Opvoeding. De foto toont het zilveren paar tezamen met de drie kinderen.

„Het Binnenhof" over de politieke toestand

Moet Statuut om prestige-overwegingen op het spel gezet worden?

's-Gravenhage. — Het R.K. in Den Haag verschijnende dagblad „Het Binnenhof" schrijft over de Antillen:

Natuurlijk is de spanning, die op het ogenblik de betrekkingen tussen de regering van de Nederlandse Antillen en Den Haag beheerst, aan meer te wijten dan aan het meningsverschil over het al dan niet juist zijn van het uitwijzen van de heer A. de Wit, die door zijn journalistieke produkten in een Antilliaanse krant zich de toorn en wrok van zijn regering op de hals heeft gehaald. De politieke verhoudingen op Curaçao en Aruba zelf zijn uitermate gespannen en al jarenlang blijkt, dat wie in Willemstad op het kussen zit, storm oogst, ook wanneer hij geen wind gezaaid heeft.

Omdat het nog al eens gebeurt, dat de Antiliaanse regering wel wind zaait, wordt het politieke klimaat er met een regelmaat onverkwikkelijk. In dit sfeer rijzen dan de verdenkingen, dat Nederland in de interne gebeurtenissen op de Antillen een dikkere vinger in de pap wenst te houden, dan strookt met de bedoelingen van het Statuut, dat de spelregels voor het „Koninkrijk Nieuwe Stijl" heeft vastgesteld.

Ook ditmaal is de overtuiging gewettigd, dat de regering in Willemstad de zaak op de spits gedreven heeft, teneinde sterker te staan tegenover de oppositie in eigen land. Het Antilliaanse kabinet van de heer Jonckheer weet, dat een groot deel van de oppositie het uitwijzen van de journalist De Wit afkeurt. Het vermoedt, dat, anders dan het geval is met de bezwaren tegen die maatregel, die de Nederlandse regering koestert, de Antilliaanse oppositie de affaire hanteren zal als een middel om politieke winst te kunnen incasseren. Dit vermoeden heeft de Antilliaanse regering ertoe verleid om nu een weg in te slaan, die hoogst gevaarlijk moet worden geacht. Want deze regering dreigt nu alle gevoel voor recht en redelijkheid te verliezen; zij geeft een voorstelling van zaken als zou Nederland door zich tegen de onderhavige uitzetting te kanten, de autonomie van de gebiedsdelen in de West ondermijnen.

Er wordt dezer dagen in Willemstad hoog spel gespeeld. Zeker als de Antilliaanse regering ervan is, dat ook de behandeling van de kwestie in de Raad van State de Nederlandse regering niet zal nopen om gouverneur Speckenbrink in Willemstad te adviseren alsnog het uitzettingsbevel tegen de heer De Wit te ondertekenen, weet ze zich nu genoodzaakt tot het nemen van grote risico's.

De beslissing van Den Haag nu slikken, zou betekenen de weg banen voor de oppositie in het eigen gebiedsdeel. Door de gevolmachtigde minister, de heer W. Lampe, uit Nederland terug te roepen, heeft het kabinet-Jonckheer trouwens al getoond aan die moeilijke, maar in het algemeen belang gewenste oplossing niet te denken.

Voor een openlijke breuk met Nederland schrikt de Antilliaanse regering waarschijnlijk ook wel terug, vooral omdat staatsrechtelijk haar standpunt zwak is. Er zijn echter aanwijzingen, die doen vermoeden, dat de heer Jonckheer c.s. het tot een politieke krisis in de West willen laten komen om dan door nieuwe verkiezingen onder het motto van „voor of tegen echte autonomie" versterkt uit de strijd te voorschijn te kunnen komen. Als vaststaand mag wel worden aangenomen, dat een dergelijke verkiezingscampagne niet stroken zou met de goede samenwerking tussen Nederland en de Antillen in het „Koninkrijk Nieuwe Stijl".

En waar is dat alles dan om begonnen? Om de publikaties van een journalist, die beslist ook buiten de West weinig bewondering gewekt hebben, doch waartegen de Antilliaanse regering met betere middelen had behoren op te treden dan met een autoritair uitwijzingsbevel.

Waarschijnlijk zijn er onder de leidende Antilliaanse autoriteiten verschillende wel-denkenden, die thans inzien, dat destijds een procedure gekozen werd, die hoogst-ongelukkig is uitgevallen. Maar prestige-overwegingen zitten thans de heren dwars.

Moet voor zulke prestige-overwegingen de goede samenwerking binnen het Koninkrijk op het spel gezet worden? Nog heeft de regering in Willemstad de kans om zichzelve te rehabiliteren. **Maar die kans moet snel benut worden.**

Goede science-fiction kan gedachten en vindingrijkheid stimuleren

Element van waarschijnlijkheid en voorziening moet echter aanwezig zijn

Aangezien alle literatuur min of meer een weerspiegeling is van eigentijdse gedachten en gebeurtenissen, is het nauwelijks te verwonderen, da science-fiction, als gewoon avonturenverhaal zonder meer in het laats van de 19e eeuw ontstaan, heden ten dage zo'n grote verscheidenheid en omvang heeft bereikt.

Gisteren was het de heroïsche tijd van de stoommachine, van de ballon, van de telegraaf en van de eerste flikkeringen op het „stille" doek; vandaag zijn de gasturbine, het transatlantische vliegtuig, de televisie en cinemascope gemeengoed. Woorden als splitsing, fusie en automatisering zijn om zo te zeggen huis-, tuin- en keukentaal geworden; onderzoek op allerlei gebied is tot een succes geworden door gecombineerde internationale experimenten.

De science-fiction blijft in het spoor van de tijd en neemt evenredig met de mogelijkheden en in overeenstemming met de belangstelling voor dergelijke lektuur toe. Ook de kwaliteit ervan wordt beter. In tal van publikaties aan beide zijden van de Atlantische Oceaan wordt geprobeerd een juiste selektie uit tal van al of niet ware gebeurtenissen te maken.

Vorig jaar hebben de schrijvers een science-fiction zelfs een internationaal congres gehouden. Dat geschiedde in Londen. Veelzeggend is, dat een man als de beroemde wiskundige en astrofysicus Fred Hoyle is toegetreden tot het legioen van science-fictionschrijvers.

Er is veel vóór, maar ook veel tégen science-fiction aan te voeren. Mensen uit onderwijskringen zullen opmerken, dat science-fiction in ongeveer dezelfde verhouding tot de wetenschap staat als het maken van stinkbommen tot een intense studie van organische scheikunde.

Men kan echter tegenwerpen, dat het maken van stinkbommen een prikkel kan vormen voor een schooljongen om zijn aktiviteiten en zijn leergierigheid op een meer nuttige en minder kwalijk riekende wijze aan te wenden.

Hiertegen kan de wetenschappelijke „puritein" weer aanvoeren, dat de woorden science (=wetenschap) en fiction (=verdichtsel) met elkaar in strijd zijn en dat het hybridische resultaat van een verbintenis der termen zo niet een onzinnige mengelmoes, dan toch zeker een verdraaiing van de werkelijkheid vormt.

Er valt iets te zeggen voor deze opvatting, omdat hij binnen zekere grenzen juist is en wordt geschraagd door de vaak afschuwelijke krantenstrips over maanmannetjes, afzichtelijke monsters en dodende stralen. Maar zelfs onzin kan groots zijn, mits gehanteerd door een ervaren verteller. Een goed voorbeeld hiervan is Ray Bradbury's werk „Gouden appels van de zon", de geschiedenis van een ijsgekoeld ruimteschip dat een stuk van de zon „schept" met een intrekbare lepel.

Fantasie alleen is echter niet genoeg. Er moet immers een element van mogelijkheid en waarschijnlijkheid, hoe gering ook, aanwezig zijn en vooral: een voorzien van gebeurtenissen, in een verre of nabije toekomst. Een profetische blik is het kenteken van science-fiction.

Jules Verne is in dit opzicht nog steeds onovertroffen. In zijn boeken **„Twintigduizend mijlen onder zee"** (1870) en **„Het Wolkenschip"** (1886) voorzag hij reeds jaren tevoren de mogelijkheid van de onderzeeboot en de helikopter.

Gustave Zéde begon in 1886 met de bouw van de eerste bruikbare duikboot, de Gymnote. Zoals bij alle soortgelijke schepen het geval is, maakte hij gebruik van hetzelfde waterballastprincipe als de Nautilus van Jules Verne.

De eerste helikopter ter wereld is in 1907 in Frankrijk gecontrueerd door Louis Bréguet en P. Richet.

H. G. Wells beschreef in **„Pantserschepen te Land"** de tank, lang voordat in militaire kringen ook maar werd gedacht aan de gemechaniseerde oorlog.

Een dergelijke bedachtzame en nauwkeurige toekomstvoorspelling komt echter uiterst zelden voor. Deze drie voorbeelden zijn mogelijk de enige in hun soort.

Maar de kiem van toekomstmogelijkheden voorspellen, de profetische blik, al is het ook toevallig, vindt men in de beste soort science-fiction.

Profetische blik met oude oorsprong

Soms vindt deze profetische blik zijn oorsprong in mythen en sagen, het zou in dit verband niet eens te ver gezocht zijn om een soort van profetische verbinding te zien tussen de vlucht van Icarus over de Hellenspont en de vlucht van Orville Wright in zijn Kitty Hawk.

Op ongeveer dezelfde wijze werpen de 12e-eeuwse legenden van de „Golem", zowel als Mary Shelley's „Frankenstein" en Karel Capeks „Robotspel R.U.R.", hun schaduw vooruit op de schepping van het elektrisch brein. Gelukkig hebben we nog steeds redenen om te geloven, dat onze angstaanjagende uitvindingen volgzamer zullen blijken dan hun fiktieve tegenhangers.

Ten aanzien van het interplanetaire verkeer — wel het meest geliefde onderwerp van science-fiction — is de fiction nog steeds de feiten en reuzenschrede voor. Het lanceren van aardsatellieten herinnert ons er echter aan, dat deze voorsprong misschien niet zó groot is als men wel denkt.

Ruimtevaart wordt niet langer beschouwd als een niet te verwezenlijken en fantastische droom, zoals in de eerste dagen van de twintigste eeuw, toen Méliès in Frankrijk met de eerste film over science-fiction verscheen, getiteld: „De reis naar de maan". Hierin werden de ontdekkingsreizigers met een kanon afgevuurd, evenals in Jules Verne's boek.

Het meest fascinerende thema van science-fiction is dat van tijd en ruimte. Het klassieke voorbeeld is wel „De tijdmachine" van H. G. Wells, waarin degene, die proeven neemt, zichzelf naar believen in de toekomst kan verplaatsen.

Aangezien het werk voornamelijk gaat over een denkbeeldig konflikt tussen bevoorrechte en onderdrukte klassen, is het evenwel eerder van sociologische dan van metafysische betekenis.

Nog interessanter is de manier, waarop de moderne schrijvers van science-fiction de relativiteitstheorie hanteren. Als deel hiervan ontwikkelde Einstein de hypothese, dat een lichaam, dat met de snelheid van het licht door de ruimte reist, in dezelfde tijd blijft — het voorwerp wordt dus niet ouder zolang deze snelheid blijft gehandhaafd.

Bij een logische uitbreiding van deze theorie kan men zeggen, dat, indien de snelheid wordt opgevoerd, er een terugkeer naar het verleden zal plaats vinden.

Slag van Waterloo herleeft

In zijn boek „Le voyageur imprudent" laat de schrijver René Barjaval de hoofdpersoon getuige zijn van de „Slag bij Waterloo", die in omgekeerde volgorde wordt geleverd; de granaten verlaten de lopen niet, maar keren terug in de kanonnen en de gesneuvelden staan op van het slagveld. De Engelse auteur Gerald Kersh vertelt de geschiedenis van een piloot, die met een „hyperfotische" (sneller dan het licht) snelheid vliegt, hij keert geleidelijk aan terug tot zijn staat van kind.

Een voor ons wild en fantastisch idee

Zelfs wanneer science-fiction oneindig vreemdere zaken vermeldt dan met de werkelijkheid in overeenstemming zijn te brengen, mag men de lezer dus niet beschuldigen van een te overdreven lichtgelovigheid, wanneer hij een ogenblik van zijn lektuur opkijkt en zich afvraagt, of er toch niet iets in zit wat de schrijver beweert in zijn boek.

Nieuwsgierigheid als tegenhanger van lichtgelovigheid is een van de gezondste menselijke eigenschappen. Science-fiction is hiervoor een goede stimulans. Deze lektuur is van een gezond gehalte en we hebben nog nooit vernomen, dat dit soort verhalen werd verboden op grond van morele overwegingen.

De science-fiction van vandaag heeft de geest van het spookverhaal volledig overwonnen. We horen uiterst zelden van kinderen, die 's nachts luid huilend en schreeuwend wakker worden, omdat ze hebben gedroomd van Marsbewoners en schepsels van andere planeten.

Het is interessant te vernemen, dat jongens en meisjes in de Verenigde Staten verzot zijn op het spelletje Ruimtemannen en Marsbewoners.

Dit kinderspel is even populair aan het worden als Indiaantje spelen en politie en de dieven.

Science-fiction heeft dus niets te duchten van de moralisten en de sociologen. Natuurlijk gebeuren er wel eens „ongelukken", zoals in 1938 toen de beroemde akteur en regisseur Orson Welles „De oorlog der werelden" van H. G. Wells als luisterspel voor de radio bracht. New York raakte in paniek, omdat men dacht, dat er Marsbewoners waren geland op aarde. Ook in Rusland is plaatselijk blad joeg de bevolking van Tuapse aan de Zwarte Zee de stuipen op het lijf door in een vervolg-artikel te beweren, dat een tweede maan plotseling uit het niets was te voorschijn gekomen en nu op het punt stond met de aarde in botsing te komen.

Maar alles bij elkaar genomen, kan men toch een gunstig rapport uitbrengen over science-fiction. Dit soort van lektuur is ongetwijfeld een goede methode om de wetenschap populair te maken, al komt er soms erg veel fantasie aan te pas.

Goede science-fiction kan de gedachten en de vindingrijkheid van de mens stimuleren en bovendien ontspanning geven. Deze vorm van „vermaak" verdient daarom te worden gesteund, evenzeer als andere vormen, zoals literatuur, toneel, bioscoop, radio en TV, dient zij te worden aangemoedigd en op haar verdiensten te worden beoordeeld.

De begrafenis van Ome Jan van Zutphen. Foto: de baar met het stoffelijk overschot van de grote socialistische voortrekker. Links de heren Kupers, Vermeer en Suurhof.

Door een andere Antilliaanse bril bekeken

Men schrijft ons van hooggeachte zijde:

Met grote belangstelling lees ik altijd de artikelen van mr. J. C. Debrot in uw blad, getiteld „Gezien door een Antilliaan". Zo ook weer het stuk in het Amigoenummer van 14 juni, waarin de heer Debrot een lans bracht voor de uitzending van Antilliaanse studerenden naar Nederland. Roerend ben ik het met de heer Debrot eens, waar het die uitzending en de bevordering der studie in Nederland betreft. Waar de heer Debrot echter zegt, dat het toezicht op de Antilliaanse studerenden onder de gevolmachtigde minister in Nederland dient te komen, lopen onze meningen uiteen. De heer Debrot schrijft:

„Het moest naast zijn aanzitten in de Rijksregering zijn primaire taak zijn, boven die van feesten bijwonen en parties organiseren, overigens uiterst nuttige en aangename bezigheden, evenals zo nu en dan merkwaardige persverklaringen publiceren......"

Zijn primaire taak, staater.

Mijn oordeel over deze zaak is het volgende.

De persoon, voor wie de primaire taak is toezicht uit te oefenen op de honderden en nogmaals honderden Antilliaanse studerenden in Nederland, moet voor deze uiterst belangrijke taak als geknipt zijn. En nu zullen er gevolmachtigde ministers zijn, die alle geschiktheid voor die taak bezitten. Maar bij de keuze van een gevolmachtigde minister, waarbij de politiek een aardig woordje meespreekt, zal niet steeds in het bijzonder gelet worden op de vervulling van deze uiterst belangrijke neven taak.

Het is daarom heel wel mogelijk, dat er iemand aan het hoofd van dat toezicht komt te staan, die de geschiktheid daarvoor mist, met alle nare gevolgen van dien. Daarbij komt, dat de gevolmachtigde ministers nogal eens wisselen. Dat is ook niet bevorderlijk voor een goed toezicht.

Natuurlijk is er niets op tegen, dat de gevolmachtigde minister nu en dan een onderwijsinrichting gaat bezoeken, waar Antillianen hun opleiding genieten. Geen bezwaar, dat de gevolmachtigde minister eens per jaar de deuren van het Antillen huis open stelt voor de drommen Antilliaanse jongeren in Nederland.

Het toezicht op de studie van de talrijke jeugdige Antillianen moet zijn opgedragen aan een aantal mensen met de nodige kennis van zaken. Zij dienen ook wat kennis te dragen van Antilliaanse toestanden voor een juiste kijk op de hun toevertrouwden.

Aan het hoofd van dit team moet iemand staan, die werkelijk in staat is in zaken onderwijs en opvoeding leiding te geven. Het wil voorkomen dat het belang der zaak niet gediend wordt door dit hoofdschap ambtshalve te verbinden aan het gevolmachtigd ministerschap.

(Naschrift. — Wederom gezien door een Antilliaan.

Den inzender ben ik dankbaar voor zijn opmerkingen, in het byzonder omdat hij bewust en onbewust mijn stelling onderschrijft.

Wat hij wil wil ook ik nl. een behoorlijk toezicht op studerenden, iets dat wij momenteel missen.

Wanneer ik de gevolm. minister ermede wil belasten, is natuurlijk niet de persoon van de G.M. bedoeld, maar een staf onder zijn verantwoordelijkheid. Deze staf moet inderdaad de lokale sfeer kennen, de sociale achtergrond van studerenden en hun mentaliteit kennen. Eveneens iets dat op dit moment gemist wordt.

Het gehele toezicht is tot nu toe dilletantistisch opgezet, men teert voort op het verleden. Land en eiland zitten elkaar in de haren.... ten koste van de studerenden. Ook hierin zou enige cooperatie wel op zijn plaats zijn.

Aan bovenstaande zou ik nog willen voegen de **geestelijke zorg** van studerenden. Hieraan wordt momenteel door het Antilliaans episcopaat gewerkt door het ter beschikking stellen van een pater die de studenten op geregelde tijden bezoekt en met dezen contact houdt. Zelfs is meen ik enkele jaren geleden zulk een pater op Curaçao en Aruba geweest en heeft deze kennis gemaakt met de verschillende families.

Wel niemand zal de harde noodzaak van geestelijke leiding van onze studenten in twijfel durven trekken. Afgezien van het feit dat dit ongetwijfeld ook goede invloed op de studie zal hebben, zal zulk een contact gunstig werken t.a.v. de vorming van onze jongens en meisjes.

Het is niet teveel gevraagd indien bij zulk een aantal studerenden uit de Antillen een speciale aalmoezenier werd aangesteld met medewerking van de overheid. Het geld hieraan besteed zal tot de laatste cent goed besteed zijn.

Teneinde niet teveel plaats in dit blad op te eisen moge „Antilliaan" verwijzen naar de laatste openbare behandeling begroting 1953, waar hij in extenso over dit zo interessant onderwerp heeft gesproken, volledig in de geest van inzender.

I. C. D.)

V.S. betoonden buitengewone beleefdheid aan nieuwe Argentijnse ambassadeur

Washington. — Het belang, dat de Verenigde Staten hechten aan hun betrekkingen met Argentinië, wordt door twee veelbetekenende feiten in het licht gesteld.

De nieuwe Argentijnse ambassadeur te Washington, Cesar Barros Hurtado, die zijn geloofsbrieven aan president Eisenhower heeft overhandigd, is de eerste Latijnsamerikaanse ambassadeur, die de Amerikaanse onderminister voor inter-Amerikaanse zaken, Roy Rubottom, van zijn ambtswoning afhaalde en in een officiële auto met een escorte van politieagenten op motorfietsen persoonlijk begeleidde naar het Witte Huis.

Gewoonlijk begeeft de onderminister zich rechtstreeks naar het Witte Huis en wacht daar iedere ambassadeur, die zijn geloofsbrieven moet overhandigen, af.

Een ander blijk van de beleefdheid, die de Verenigde Staten van de nieuwe Argentijnse vertegenwoordiger betoonden, was een wijziging van de datum van de overhandiging der geloofsbrieven, teneinde het drukke programma van Barros Hurtado niet meer te belasten.

Deze datum werd een dag vervroegd om de diplomaat in staat te stellen een diner bij te wonen, dat door de ambassadeurs der twintig Latijnsamerikaanse republieken aan vice-president Nixon werd aangeboden.

Zeldzame RUSSISCHE BOEKEN in Amerikaans Congresbibliotheek

Washington. — De bibliotheek van het Amerikaanse Congres in Washington heeft onlangs een kollektie manuscripten en zeldzame boeken uit Rusland geëxposeerd. De werken, in totaal ongeveer 80.000, zijn vijftig jaar geleden gekocht van een rijke Siberische koopman. Deze kollektie Russische boeken is de grootste buiten de Sovjet-Unie.

Op de expositie was onder meer te zien een van de weinige overgebleven exemplaren van de eerste uitgave van Alexander Radischevs „Reis van Petersburg naar Moskou, 1790". De exemplaren van dit boek zijn in opdracht van Catharina de Grote verbrand.

Radischev, een van de eerste Russische radikalen, werd verbannen naar Siberië. Ook was aanwezig een eerste uitgave van „De vertelling van Igors gastheer" (1800), de oudste Russische ballade, daterend uit de twaalfde eeuw. Vrijwel alle boeken van de eerste uitgave zijn verloren gegaan, toen Moskou in 1812 tijdens de bezetting van de troepen van Napoleon in brand werd gestoken.

De eigenaar van deze kollektie was Gennadius Vassielievich Yudin, een welvarende koopman uit Kraisnoiarsk nabij het Baikalmeer in Siberië. Yudin had een deel van zijn kapitaal verworven door in loterijen te spelen. Zijn veelvuldige reizen door Azië en Europa stelden hem in staat, in tal van landen te speuren naar mogelijke aanwinsten voor zijn bibliotheek, die in het bijzonder rijk is aan werken op historisch gebied en de belletrie.

Yudin heeft getracht zijn grote en zeldzame kollektie te verkopen aan bibliotheken en verzamelaars in Rusland. Toen dat niet gelukte, vond hij in de Congresbibliotheek een koper. Het vervoer van de boeken van het hartje van Siberië naar Washington leverde veel moeilijkheden op, maar ten slotte werd de verzameling, verpakt in 500 kisten, via Europees Rusland en Duitsland toch te bestemder plaatse afgeleverd.

Het duurde drie maanden, voordat de bibliotheek was verhuisd.

Tussen neus en lippen

Brief van Napoleon brengt 45.000 gulden op

Tal van historici, grafologen en antiquairs hebben zich onlangs verdrongen op een bijzondere veiling, die te Parijs werd gehouden en waarbij o.a. een eigenhandig geschreven brief van Napoleon van de hand zou worden gedaan. In de meeste gevallen deed Napoleon zijn post via zijn secretarissen af. Brieven die hij zelf schreef, zijn zeldzaam. De prijs die voor de bewuste brief te Parijs werd betaald, was er dan ook naar. Het schrijven bracht ongeveer 45.000 gulden op, ca. 1.000 gulden per regel.

Paradijseiland

Op Tahiti in de Stille Zuidzee is het wel uit te houden. Wiegende palmen wuiven u koelte toe, gitarenklanken fluisteren door de avond, de zee is saffierblauw, de meisjes zijn mooi, de mannen hoeven niet in het zweet huns aanschijns hun brood te verdienen — ze luieren en lummelen maar wat — kortom, Tahiti is nog een stukje paradijs. Overigens is het eiland kortgeleden door een catastrophe bedreigd. De regreing wilde namelijk inkomstenbelasting invoeren. De Tahitianen sliepen alleen van de gedachte al niet meer. Tenslotte keerden zij het gevaar door het parlement zo lang met stenen te bekogelen, dat de volksvertegenwoordiging de afschuwelijke belastingsplannen maar lieten varen.

Heilstaat-huwelijk

Het bestuur van de „Komsomol", de communistische jeugdorganisatie in Rusland heeft zich onlangs vies in de vingers gesneden. Het wilde den volke wel eens tonen, hoe een degelijk en gelukkig huwelijk moet worden georganiseerd. De „Komsomol" organiseerde het huwelijk in de letterlijke zin des woords. Zij „knoopte" twee jonge militante partijmensen aan elkaar, zorgde voor een compleet ingericht huis, voor trouwkaarten met in gulden letters gezette teksten, mistgaders voor een luisterrijke optocht op de dag van de trouwpartij, waarbij spandoeken werden meegevoerd met het opschrift „Dit is een komsomolhuwelijk". De Komsomollen hadden evenwel een kleinigheid over het hoofd gezien n.l. dat zelfs de Russen geen augurken zijn en dat er voor een goed en degelijk huwelijk liefde nodig is. Hun fijne planning zakte als een kaartenhuis in elkaar, toen bestuursleden van de organisatie een paar weken na het huwelijk eens bij het gelukkige echtpaar gingen informeren hoe ze het wel maakten. Het echtpaar was nergens meer te vinden. Het bleek, dat zij reeds drie dagen na het huwelijk de spullen hadden verdeeld, hun huis hadden verhuurd en hun eigen weg waren gegaan!

Groter worden

Mijnheer Flow, een Amerikaan, is in het gevang gezet. Hij heeft tal van kleine mannen en vrouwen opgelicht. „Wilt u groter worden", zo adverteerde hij, „schrijf dan daar-en-daar-heen. En dat deden enkele honderden mensen, die tobden met hun klein-zijn. Ze moesten geld opsturen. En niet zo weinig! Maar ze hadden het er voor over. En wat stuurde de heer Flow? Een klein houten wiggetje, dat de slachtoffers in de hiel van hun schoen moesten aanbrengen....

Little Rock. — De federale rechter Harry Lemley heeft maandag een verzoek om uitstel van zijn bevel voor 2½ jaar opschorting der rassenscheiding op de Centrale High School in Little Rock afgewezen. Het verzoek was ingediend door de Amerikaanse nationale vereniging voor de belangen van gekleurde volksgroepen. Rechter Lemley zei dat uitstel de toestand wat de rassenkwestie op de school betreft onhoudbaar zou maken omdat het maanden zou duren voor het Hof van Beroep en het hooggerechtshof in de zaak zouden beslissen.

Roep der ruimten

Een Nederlandse emigratieroman

door Dirk van den Brink

41

Marie...

Naast de regenput, met de armen over elkaar gekruist, stond de zware figuur van boer Van Berkel.

Van terzijde hield ik hem enige tijd in het oog. Hij stond onbeweeglijk als een boomstam en keek in de vlammen. Door de weerschijn lag er een felle gloed in zijn ogen, maar de trekken in zijn hoekig gesneden gelaat verrieden niet, wat er in hem omging.

Of er iets in hem omging...

Tenslotte arriveerde de brandweer.

Het was of iedereen daarop had gewacht. Men ademde verlicht op en ging meteen werkeloos aan de kant staan.

Juist in die dagen was onze plaatselijke brandweer geheel gereorganiseerd. Zowel de mannen als de spullen maakten een uiterst degelijke indruk. De motorspuit was nieuw, de slangen waren nieuw, de koppelingen, de laarzen, de helmen en het rijk met goudband bestikte uniform van de commandant, alles was nieuw.

Misschien wel daarom gedroegen de brandweerlieden zich in den beginne wat onwennig, zoiets als toneelspelers op een generale repetitie, die voor het eerst in de kleren steken.

Het uitleggen van de slangen kostte dure minuten, de motorspuit gaf niet dadelijk druk, de koppelingen sloten niet onmiddellijk, en een der omstanders gaf te verstaan, dat de brandweerlui bang waren hun nieuwe pakken vuil te maken. Deze opmerking raakte natuurlijk kant noch wal, maar een feit was dat, toen de spuit volop water gaf, meteen het dak van de boerderij naar omlaag plofte — alsof het omver gespoten werd...

....met de armen over elkaar gekruist....

Een wolk van vonken schoot hemelhoog de lucht in; het leek wel een vulkanische uitbarsting.

Het paard begon wild te steigeren.

Ik zag het, greep het bij de teugel, en begon zachtjes tegen te praten.

Het dier kalmeerde.

Ik staarde in de hoog oplaaiende vlammen.

Vuur heeft me altijd aangetrokken op een ang wekkende manier. Een vuurgloed heeft iets godd lijks, en tegelijk iets satanisch. Bedwongen door menselijke geest heeft het vuur de mens zijn gro ste triomfen gebracht. Maar losgerukt uit zijn boei wordt het een oerkracht, een vretend monster, d te w gaat naar duivelse instincten.

Aan blussing viel niet meer te denken.

De brandweer begon de belendende gebouwen na spuiten.

Onbeweeglijk naast de regenput stond nog alt met gekruiste armen, Van Berkel.

Het stamhuis van zijn geslacht was ten prooi g vallen aan een macht, waarover hij geen enkele ze genschap had.

Nog tijdens de brand bood ik boer Van Berk aan, zijn vee tijdelijk te herbergen. Er was in m stal — helaas — ruimte genoeg.

Van Berkel nam mijn aanbod onmiddellijk aan.

„Ik zal een ruime huur betalen", beloofde h

Hij maakte niet graag verplichtingen.

En zo ontmoette ik Marie van Berkel dagelijks onze boerderij, wanneer ze kwam om de varke te verzorgen.

De algemene verwachting was, dat Van Ber zijn bedrijf nu spoedig van de hand zou doen. waren tientallen liefhebbers voor zijn kostbare gro maar niemand durfde hem persoonlijk naar zijn t komstplannen te vragen. Mijn moeder maakte han van de gelegenheid gebruik om bij Marie haar li op steken.

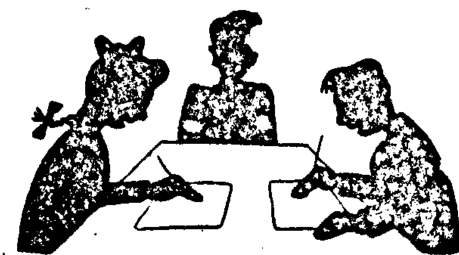
„Jullie bouwen nu zeker een aardig burgerhuisj vorste ze, „je vader is achteraan in de vijftig, voor een stamhouder hoeft hij geen nieuwe boerd neer te zetten..."

Gedrieën stonden we bij de cementen varkensk moeder, Marie en ik, en we keken met plezier n de gulzig slobberende biggetjes. De blote ruggen d den en wrongen om het beste plekje aan de bak. tijd to tijd trok zich een kleine schrokker on schreeuwende protesten terug om langs een and kant weer naar de bak te dringen: een verongel te lobbes, die onder alle omstandigheden een scha achtige grijns vertoont.

(Wordt vervo

AMIGOE VAN DE JEUGD

HET GEROOFDE KIND

Dit voetpad leidde naar een beek waar als brug een plank lag.

Was hij die brug over, dan was hij al een heel eind gevorderd.

Wie beschrijft echter zijn schrik, toen hij, dicht bij de beek gekomen, zag, dat drie overvallers bij de brug de wacht hielden. De vijand scheen dus met het terrein goed bekend en had zijn maatregelen genomen voor het geval, dat men iemand uit het kasteel zou zenden om hulp te halen. Dat was een teleurstelling! In de hele omtrek was geen andere brug en de beek doorwaden was onmogelijk. Wat nu te doen....? Wilbert bedacht zich niet lang. Ongedwongen, alsof hij van niets wist, stapte hij naar de brug. Maar daar sprongen de drie mannen tegelijk op en een van hen vroeg bars, waar hij naar toe moest.

„Wel, naar huis," zei Wilbert. „Maar ik moet nog een heel eind lopen en ik heb me verlaat en nu zullen ze thuis wel erg ongerust zijn, omdat ik zo lang uitblijf. Toe, laat me door. Ik ben maar een arme jongen, die geen mens kwaad doet."

„Ja, dat geloven we wel," zei de soldaat spottend. „Maar we zullen je toch maar een tijdje hier houden. Help me eens hem te binden," wendde hij zich tot de twee anderen.

Maar op hetzelfde ogenblik gaf Wilbert hem een stoot tegen de borst, dat hij achterover tuimelde, en snelde daarna naar de brug. Hij had echter het ongeluk te struikelen en eer hij weer kon opstaan, hadden de soldaten hem vastgepakt. Wilbert verdedigde zich met alle macht en sloeg en schopte van zich af, maar zijn aanvallers lieten, hoewel ze menige gevoelige slag of trap kregen, niet los en tenslotte moest hij onderdoen. Zijn handen werden nu met een stevig touw op de rug vastgebonden en een ander touw werd om zijn voeten gesnoerd.

„Laat hem hier maar liggen," zei de soldaat, die de baas scheen te zijn. „Dirk, ga eens naar de kapitein en vraag hem, wat we met onze gevangene moeten doen. Ik denk, dat hij nu wel in het kasteel zal zijn."

De soldaat ging heen en de twee anderen gingen weer op hun vorige plaats zitten, zonder verder nog naar Wilbert om te zien. Het is te begrijpen, hoe terneergeslagen deze was. Daar lag hij nu, met het vooruitzicht misschien te worden opgehangen. Maar nog erger vond hij het, dat het kasteel met al zijn bewoners nu verloren zou zijn.

Na enige tijd kwam echter de gedachte bij hem op, of er geen kans zou zijn om te ontsnappen.

Kon hij zich maar alvast van die touwen, die hem zo knelden, ontdoen....

Dicht bij hem lag een grote steen met een scherpe kant. Als hij daarbij kon komen.... De soldaten zaten zó druk te praten, dat ze niet op hem letten. Voorzichtig wentelde hij zich om en lag nu zó, dat zijn handen de steen aanraakten.

Hij begon nu het touw over zijn handen door te zagen. Dat was, vooral door de houding, waarin hij lag, een moeilijk werk. Hij bezeerde zijn handen en polsen aan de scherpe steen, maar daarover bekommerde hij zich niet. Eindelijk, het touw was doorgesneden! En nu hij zijn handen weer vrij had, had hij na enkele minuten ook zijn voeten van hun boeien ontdaan....

....toen hij, dicht bij de beek gekomen, zag, dat drie overvallers bij de brug de wacht hielden.

Zijn plan was nu eensklaps de twee niets vermoedende soldaten aan te vallen en tegen de grond te slaan en daarna, eer ze de tijd hadden weer op te staan, de brug over te snellen. Reeds was hij op het punt op te springen, toen hij een van hen hoorde zeggen: „Waar blijft Dirk toch? Hij had al lang terug kunnen zijn! Zal ik eens die kant opgaan en zien, of ik hem tegenkom?"

„Goed," zei de ander. „Ik blijf wel zolang alleen hier."

De soldaat ging heen. Wilbert wachtte nog enige tijd. Toen sprong hij opeens overeind en snelde op de achtergebleven man af. Eer deze de tijd had naar zijn wapen te grijpen, had Wilbert hem met zoveel kracht van zich af geslingerd, dat hij enige meters verder in de struiken terechtkwam. Het volgend ogenblik was hij de brug over en in het bos verdwenen, dat aan de overkant van de beek lag.

Voor achtervolging behoefde hij nu niet meer bang te zijn. Wel had hij nog een lange en gevaarlijke weg af te leggen, eer hij te Eberstein zou zijn, maar daarover maakte hij zich minder zorg.

III

Ridder Berthold van Eberstein en zijn vrouw waren even rijk en aanzienlijk en ook even edel en menslievend als de graaf en de gravin van Ravenhorst. Ze hadden geen kinderen. Hun enig zoontje Otto hadden ze op driejarige leeftijd op een treurige wijze verloren.

Op een mooie zomerdag was het kindermeisje met de kleine Otto naar een weide gegaan, die dicht bij een beek lag. Ze had hem op het gras gezet en wat bloemen gegeven om mee te spelen en was daarna naar een kennis in de buurt gegaan, waar ze iets te bestellen had. Haar meesteres had haar wel verboden het kind alleen te laten, maar och, over een paar minuten zou ze weer terug zijn en niemand wist er immers wat van.... Maar toen ze terugkwam, was de kleine verdwenen. Buiten zichzelf van angst liep het meisje naar de beek en vond in een struik aan de kant het hoedje van het kind. Ongetwijfeld was het jongetje al spelend in het water geraakt en verdronken.

Hoe men ook zocht, het lijkje was niet te vinden en men veronderstelde nu, dat de stroom, die in deze bergachtige streek zeer sterk was, het meegevoerd had.

Kort vóór dit ongeluk had ridder Berthold een knecht, Fulco geheten, wegens slecht gedrag en diefstal ontslagen. Bij zijn vertrek had deze Fulco gedreigd, dat hij zich vroeg of laat zou wreken. Hij was iemand, die men tot alles in staat achtte en daarom was al dadelijk vermoed, dat hij schuldig was aan de dood van het kind. Er was dan ook een onderzoek ingesteld, maar toen was gebleken, dat sedert zijn vertrek niemand Fulco meer in de omtrek had gezien. Er viel dus niet aan te twijfelen: de kleine Otto was door een ongeluk om het leven gekomen. Dat dit voor de ouders een vreselijke slag was, behoeft wel niet gezegd.

We hebben gezien, hoe Wilbert aan de overkant van de beek was gekomen. Zonder ophouden was hij daarna doorgelopen en het was nog nacht, toen hij Eberstein bereikte. Dit was een sterk kasteel met een talrijke, goed uitgeruste bezetting. Op bevel van de keizer was ridder Berthold hier gebleven om het omliggende land tegen mogelijke vijandelijke invallen te verdedigen.

Er werd goed wacht gehouden, want nauwelijks had Wilbert op de poort geklopt, of een luikje werd geopend en een stem vroeg: „Wie is daar?"

„Ik kom van Ravenhorst en moet dadelijk de ridder spreken," antwoordde Wilbert. „Men heeft het kasteel willen overrompelen. Dit is wel mislukt, maar het is nodig, dat er zo gauw mogelijk hulp komt."

De portier opende de poort en liet Wilbert binnen. Wat zag die jongen er uit! Geen wonder! Dikwijls had hij zich een weg moeten banen tussen doornen en struiken en daardoor waren zijn kleren gescheurd en zijn gezicht en handen bebloed. „Nu, je hebt ook geen pleziertochtje gehad," zei de portier. „Wacht maar even, dan zal ik de ridder wekken."

Weldra kwam ridder Berthold en hoorde nu van Wilbert, wat er gebeurd was.

„Je hebt je flink gehouden," zei de ridder. „Als alles goed afloopt, zullen ze dat op de eerste plaats aan jou te danken hebben. Ik zal bevel geven, dat mijn mannen zich dadelijk klaarmaken en dan gaat het naar Ravenhorst. Ga jij nu maar wat slapen; je hebt het na zo'n nacht wel nodig."

„Heer," zei Wilbert, „ik bid u, laat me meegaan. Zolang ik niet weet, hoe het op Ravenhorst gesteld is, heb ik toch geen rust."

„Ga dan maar mee. Eigenlijk is dat nog beter, want je kunt ons op Ravenhorst misschien van dienst zijn."

Op Eberstein was nu weldra alles in rep en roer. Er klonken bevelen; de mannen wapenden zich; de paarden werden gezadeld. Intussen had Wilbert het bloed van zijn gezicht en handen gewassen en zijn kleren zoveel mogelijk in orde gebracht. Hij moest nu bij de ridder en zijn vrouw komen.

Een luikje werd geopend en een stem vroeg: „Wie is daar?"

De edelvrouw wilde ook graag de jongen zien, waarvan haar man haar verteld had.

Toen nu Berthold en zijn vrouw Wilbert zagen, die er thans heel wat netter uitzag dan bij zijn komst, werden beiden getroffen door zijn gelijkenis met de ridder. En onmiddellijk dachten ze aan hun Otto, die, als hij niet zo ongelukkig om het leven was gekomen, ongeveer van dezelfde leeftijd zou zijn geweest.... Daar kwam een bediende zeggen, dat alles gereed was voor het vertrek.

Wilbert kreeg nu een paard en sloot zich bij de mannen van Eberstein aan. Ridder Berthold plaatste zich aan de spits en even later reden de ruiters de poort uit.

Op de brede, effen weg ging het vlug vooruit. Niet vlug genoeg echter naar de zin van Wilbert, die wel gewild zou hebben, dat de paarden vleugels hadden. Intussen begon het al licht te worden.

Opeens, daar zag men bij het omslaan van een bocht in de verte de toren van Ravenhorst. Nog enige tijd voorwaarts door de bossen en men kwam op een kleine vlakte en zag voor zich het kasteel. Maar van een gevecht was niets te merken.

De ridder liet even halt houden. „Zouden ze al in het kasteel zijn?" vroeg hij bezorgd.

„Ik geloof het niet, heer," zei de ruiter, die naast hem reed. Het was een ervaren krijgsman, die, wanneer de ridder afwezig was, zijn plaats innam. „Zie daarginds eens!" En hij wees in de verte, waar een hoop volk aftrok. „Ik denk, dat ze gehoord hebben, dat we in aantocht zijn en dat ze toen de benen genomen hebben."

„Best mogelijk, Godfried," zei de ridder. „Dan zullen we het al heel gemakkelijk hebben. Nu, we zullen het gauw te weten komen. Voorwaarts, mannen!" beval hij. En in snelle draf ging het in de richting van het kasteel.

IV

Hoe was het intussen op Ravenhorst gegaan?

Toen het uur, waarop volgens afspraak de poort zou worden geopend, al een hele tijd voorbij was en de pelgrim maar niet verscheen, begon de kapitein van de bende te vrezen, dat er iets niet in orde was. Zou het plan ontdekt zijn....? Daar kwam een van de soldaten, die bij de brug de wacht moesten houden, hem vertellen, dat ze een jongeman, die van het kasteel gekomen was, gevangengenomen hadden. Dadelijk gaf hij hem een paar manschappen mee om de gevangene te halen, maar toen dezen enige tijd later met de drie brugwachters terugkeerden, brachten ze de tijding mee, dat de gevangene ontsnapt was. De kapitein was woedend en voer hevig tegen de drie mannen uit. „Ezels, stommeriken, slaapkoppen zijn jullie!" schreeuwde hij. „Waarom heb je hem niet beter vastgehouden? Nu gaat hij natuurlijk naar Eberstein en dan hebben we kans, dat we het volk daar op ons dak krijgen! Ophangen moesten ze jullie! Maar als het misloopt, krijg je met mij te doen!"

Hij overlegde met zijn onderbevelhebbers. Natuurlijk zou van Eberstein hulp komen. Ze hadden dus te kiezen: aftrekken of doorzetten.

Ze besloten tot het laatste. De bende was ongeveer zestig man sterk en in het kasteel waren, dat wisten ze, maar weinig mannen. Het zou in elk geval nog enige uren duren, eer die van Eberstein hier konden zijn en in die tijd konden ze best het kasteel innemen, plunderen en, voordat ze aftrokken, in brand steken.

(Wordt vervolg)

Vogeleieren en vogeljongen

Ik beloofde jullie nog iets meer te vertellen over het nest van de jonge grutto's.

We hadden de plaats van het nest in de heide met een stok in de grond aangegeven. Het was dan alleen maar nodig de stok op te zoeken om ook het nest gemakkelijk terug te vinden.

Toen we over de sloot sprongen, die langs de weg en het heideveld liep, gingen meteen al een aantal vogels de lucht in.

Dat is al heel eigenaardig. Dagelijks liepen hier veenarbeiders over de weg om naar hun veenput te gaan en turf te steken. Daar waren de vogels aan gewend. Zolang we dan ook op de weg bleven, gebeurde er niets. Maar zodra we over de sloot waren kwam Holland in last.

Luidroepend hingen verschillende groepen vogelparen in de lucht. De mannetjes, die op wacht hadden gestaan, hadden immers dadelijk de broedende vrouwtjes gewaarschuwd.

En maar roepen: „grieto, grieto, grie-grieto, grieto," in eindeloos herhalen en steeds drukker en zenuwachtiger..

Ja, de grutto's werden zelfs brutaal. Vooral één gruttopaar. Waarschijnlijk hoorden zij bij het nest, dat we zochten. Ze vlogen heel laag over ons heen, steeds roepend, om ons uit hun domein te verjagen. Soms raakten ze ons haast met hun vleugels, om dan weer in grote kringen boven ons rond te vliegen.

We gingen echter rustig door en stonden spoedig bij het nest. De stok wees ons immers de plaats.

Maar er was geen jonge vogel te bekennen. Pas uit het ei en nu al uitgevlogen? Dat kon toch niet. Lopen kunnen jonge kievieten en jonge grutto's bijna zo uit het ei, maar vliegen niet!

Ze hadden zich dus verstopt.

Voetje voor voetje zochten we de omgeving van het nest af.

Dat de jongen er zaten, konden we wel horen aan de oude vogels, die in de lucht hingen te roepen.

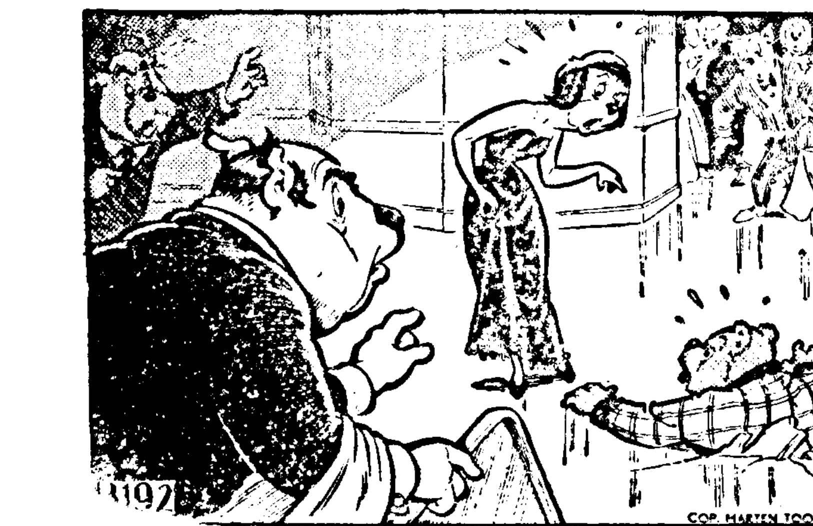
(Wordt vervolg)

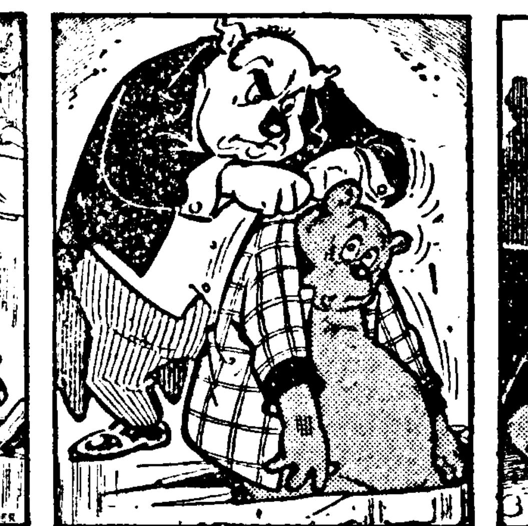

3—40 Het is langzamerhand etenstijd geworden en de een na de ander komt binnen. Svein warmt zijn handen bij het behaaglijk knappende vuur en de ervaringen van de dag worden uitgewisseld. De vrouwen brengen de gerechten aan, waarbij Pum Pum dapper meehelpt. Dan gaat de deur met een forse zwaai open en de twee jonge mannen komen binnen. Orisia slaakt een verschrikte kreet en Winonah vraagt: „Wat is er met jullie gebeurd?" „Aha", zegt Svein met een grijns, „dat zijn tenminste kerels!" Die hebben een potje geknokt, hoor! Goed zo, jongens, dat houdt je spieren lenig", Erwin kijkt Svein met een vernietigende blik aan en zegt bits; „Een beer viel ons aan'„ „Ja zeker", valt Axe in, „het was een beer", zoetsappig vraagt Astara met een van spottend lachje: „Hebben jullie nu mét een beer of óm een beer gevochten? Het was dan zeker wel een lief, jong beertje". Allen barsten in lachen uit, want het is duidelijk genoeg, wat er is gebeurd. De beide jongens houden echter strak en stijf vol, dat het een beer was. Orisia kijkt voortdurend met een bezorgde en ietwat verdrietige blik naar Erwin en zegt eindelijk haperend: „Zal ik- zal ik je verbinden, Erwin?" „Welnee", weert hij af, „het is de moeite niet waard". Eric is de gezichtsuiedrukking van het meisje opgevallen en er gaat hem eensklaps een licht op. „Wel", denkt hij, „er lopen hier dus nog meer mensen rond, die met zekere moeilijkheden zitten".

3192 Heer Bommel bleef in een ongelukkige houding in de vloer vastzitten. Weliswaar trachtte hij zijn voeten vrij te maken, maar het gewicht was te zwaar.

„Ik ben wel diep gezonken", prevelde hij voor zich heen. „Het is onvoorstelbaar wat een heer allemaal moet meemaken. Maar komaan, laat ik vooral positief denken......"

Hij beheerste zich en wendde zich met een dapper lachje tot de omstanders.

„Als u mij even een hand reikt", begon hij. Doch toen werd het hem duidelijk, dat men hem niet vriendelijk gezind was.

De dame, die hij ten dans geleid had, stond overspannen naar hem te wijzen en gilde:

„Help! Een engerd! Hij heeft lemen voeten!"

„Het is marmer, mevrouw"! zei heer Ollie gekwetst, maar niemand luisterde naar hem.

Een potige kellner drong zich door de verstoorde dansers en boog zich over de ongelukkige.

„Dat gaat niet, meneer!" zei hij op onaangename toon. „Met komt niet te pas om de dansvloer te betreden met verzwaarde voeten. Het is onhebbelijk en grof, U bent hier ongewenst!"

Met deze woorden trok hij heer Bommel met een ruk uit de grond en duwde hem voor zich uit naar de deur.

„Laat me los!" riep heer Ollie. „Ik ben een kuurgast en ik sta op een behandeling die bij mijn positie past! Ik zal me beklagen bij de directie".

„Doet u dat", gromde de kellner. „maar ik heb mijn orders!"

En zo werd heer Bommel op ruwe wijze prijs gegeven aan de nachtlucht.

Van de ASU - Sportweek

Overweldigende belangstelling voor athletiek en wielerwedstrijden

Cassidy van Trinidad wint 45 ronden wielerrace

Oranjestad. — Sint Nicolaas was uitgelopen voor de athletiek en wielerwedstrijden die in het kader van de Asu Sportweek werden gehouden. Het Lago Sportpark was overvol, toen het defilé begon. Aan het hoofd gingen de heer D. Baarh, coordinator van de avond en Marie Willems, candidate voor de titel van sportkoningin.

Op de eretribune hadden onder anderen plaats genomen de voorzitter van de Asu en mevrouw Henriquez, de voorzitter van de Asu Olympiade commissie, de heer I. Franka, verder de heren Eddy Muller en Eddy Croes van de Asu organisatie, mejuffrouw Riesbergen en Kapitein Lamers.

In het defilé liepen aan het hoofd de grote wielrenners van Trinidad, gevolgd door de vertegenwoordiger van Venezuela en Curaçao en Aruba, vervolgens de athleten van Jets en Mariniers. De heer Henriquez sprak aanwezige autoriteiten, sportslui en publiek toe, wenste allen veel succes en plezier en dankte een ieder die meewerkte om dit gebeuren tot een succes te maken.

De uitslagen van de met grote belangstelling en luide bijval gevolgde wedstrijden luidden als volgt:

Polstokspringen (open): 1. Hope, tien voet, 2. I. Cooper 9.6 voet, 3. C. Bischop 9 voet.

Halve mijl wielrennen A-klasse: 1. E. Coffi, (1 min. 12 sec.), 2. de Graaf, 3. A. Illidge.

Honderd yards hardlopen: 1. E. Vorst 9.9 sec., 2. R. Naar, en 3. Kuipens.

Een mijl wielrennen B klasse: 1. F. Fecunda (Curaçao, 2. E. Coffie, Aruba, 3. Benote (Venezuela).

22 yards hardlopen (Open): 1. E. Vorst, 22.6 sec., 2. Fischer en 3. A. Wester.

Discuswerpen (Open): 1. A. Geerman 109.8½ inch; 2. N. Brathwaite 109.3½ inch en 3. Willemsen 96.2 inch.

Open Kogelstoten: 1. N. Brathwaite, 41.3 inch, 2. H. Geerman en 3 Willemsen.

1 mijl wielrennen (A Klasse): 1. Le Grande, Trinidad, 2.33 sec., 2. S Illidge Aruba, en 3. G. Richardson, Aruba.

44 yards hardlopen: 1. J. Werleman 54.4 sec., 2. F. Maduro, 3. F. Vorst.

Hoogspringen: De Matoos 5 ft. 11 inch. 2. Bisschop 5 ft. 9 inches, 3. Harry 5 ft.

Twee mijl rennen. B.-Klasse: 1. F. Fecunda (Curaçao) 5 min. 26 seconden, 2. G. Nelson (Trinidad) en 3. S. Coffie (Aruba).

Een mijl hardlopen (open). 1. F. Geerman, 5 min. 32 sec., 2. R. Gumbs, 3. van Dorp. Bovendien werden aan twee jongens van tien jaar, die beiden de race uitliepen, extra prijzen toegekend.

Drie mijl wielrennen (open): 1. Reyes (Venezuela) 7 min. 55 sec., 2. A. Walle (Curaçao) en 3. E. Coffie (Aruba).

Verspringen: 1. E. Vorst (21 ft. 1½), 2. G. de Mattos 20 ft.4 en 3. Faas 20 ft.1½.

44 yards estafette (vier man per team): 1. Mariniers (50 sec.) 2. Jets.

Drie mijl hardlopen: 1. F. Geerman, 18 min. 24.5 sec. 2. L. Gumbs en 3. V. Curlingford.

Discuswerpen: 1. I. Cooper 146.7½, 2. H. Hope 137.4½ en 3. Girbes 119.6.

Negen mijl wielrennen (45 maal rond het terrein): I. Cassidy 24.30 m. (Trinidad); 2. Reyes (Venezuela) en 3. S. Coffie (Aruba). In deze monsterrace waren na tien ronden vooraan twee venezolanen, een Arubaan (Coffie) en een Curaçaoënaar. Bij de 23ste ronde viel Reyes van Venezuela, waardoor hij een achterstand kreeg van ongeveer een halve ronde.

Bij de 31ste kwam Cassidy van Trinidad goed op dreef. Hij nam de leiding, gevolgd door een Venezolaan en de Arubaan Coffie. Bij de 35ste ronde liep Cassidy ongeveer een halve ronde uit. Een prachtige prestatie was het van Reyes, dat hij ondanks zijn val als tweede wist te eindigen.

De beker voor de ploegteam wielrennen ging naar Aruba met 19 punten. Ze werd door de heer Henriquez overhandigd aan groupcaptain S. Illidge. Curaçao en Trinidad waren gelijk, elk met 13 punten. Beide captains ontvingen een trophee. Venezuela was nummer drie in het landenklassement. Ook dit team kreeg een trophee mee.

Tenslotte werd van de gelegenheid gebruik gemaakt om aan de beste athleet van de ter gelegenheid van Koninginnedag gehouden wedstrijden, een onderscheiding uit te reiken. Deze viel ten deel aan de „all round" atleet, Enrique Vorst.

Padvindsters gaan kamperen

Oranjestad. — De Arubaanse padvindstersorganisatie heeft ook dit jaar weer beslag weten te leggen voor de maand augustus op de palmentuin van de heer Tromp. Er worden tal van kampen georganiseerd. Byzonder sympathiek is het, dat de padvindstersleidsters Tiny Kapsteyn ook gedacht heeft aan die kinderen die geen lid zijn en door financiële omstandigheden nimmer deel kunnen nemen aan een kamp.

Mejuffrouw Kapteyn zal van 1 tot 14 augustus een kamp houden voor arme kinderen. Op 15, 16 en 17 augustus komt er dan een kamp van de Jeanne d'Arcgroep, onder leiding van Thiele Schwengle. Van 22 tot en met 24 augustus een kamp van de Tarabana kabouter, onder leiding van Joke Kreft en van 25 tot 29 augustus een kabouterkamp onder leiding van Tiny Kapteyn (Beatrixgroep).

Van 2 tot 17 augustus gaat een groep padvindsters van de Commandeur baaigroep, de Tarabana, Filomena, Beatrix en Theresiagroepen naar Curaçao om daar een kamp op te slaan. De meisjes, 26 in getal zullen per Prins der Nederlanden van de KNSM reizen en terugkeren aan boord van de Oranje Nassau. De leiding komt in bekwame handen. De Gewestelijke kampeerleidster, mevrouw McDonald neemt de hoofdleiding en wordt geassisteerd door Jeanne van den Berg en Joke Boonman, terwijl nog twee meer leidsters later worden aangewezen.

Op 3 september a.s. wordt in het Cecilia theater te Sint Nicolaas een geestelijke leidstervergadering gehouden. Het ligt in het voornemen deze vergadering daarna periodiek, bijvoorbeeld eens per drie maanden te houden.

De Amerikaanse padvindsters, onder leiding van Ruth Ward houden donderdag a.s. een groot kampvuur in plantage de Veer, ter afsluiting van een welgeslaagd kamp.

Surinaamse projecten in kader TJP

Paramaribo. — Het planbureau heeft een aantal bedragen geautoriseerd voor TJP-projekten, waarvan o.m. genoemd kunnen worden de bouw van een mechanisatieloods t.b.v. het departement van LVV (Sf. 42.000) en de bouw van een steiger voor de visserijdienst bij het Garnalenbedrijf Schweig (Sf. 31.000). Voorts is in eerste termijn een bedrag van Sf. 50.000 uitgetrokken voor verbouwing van het slachthuiscomplex bij Beekhuizen.

Ten behoeve van de verbetering der onderlinge verbindingen, dat wil zeggen radio- en telefoonverbindingen, is een bedrag van Sf. 400.000 uitgetrokken. Dit bedrag is bedoeld voor de modernisering van het huidige verbindingsapparaat en de aanleg van nieuwe binnenlandse verbindingen.

Voor verdere voorzieningen in de groot Henarpolder is Sf. 50 000 beschikbaar gesteld. De polder zal mogelijk dit jaar reeds worden uitgegeven. Er blijkt zeer veel belangstelling voor te zijn van de zijde der landbewoners.

EYSKENS belast met vorming van minderheidsregering

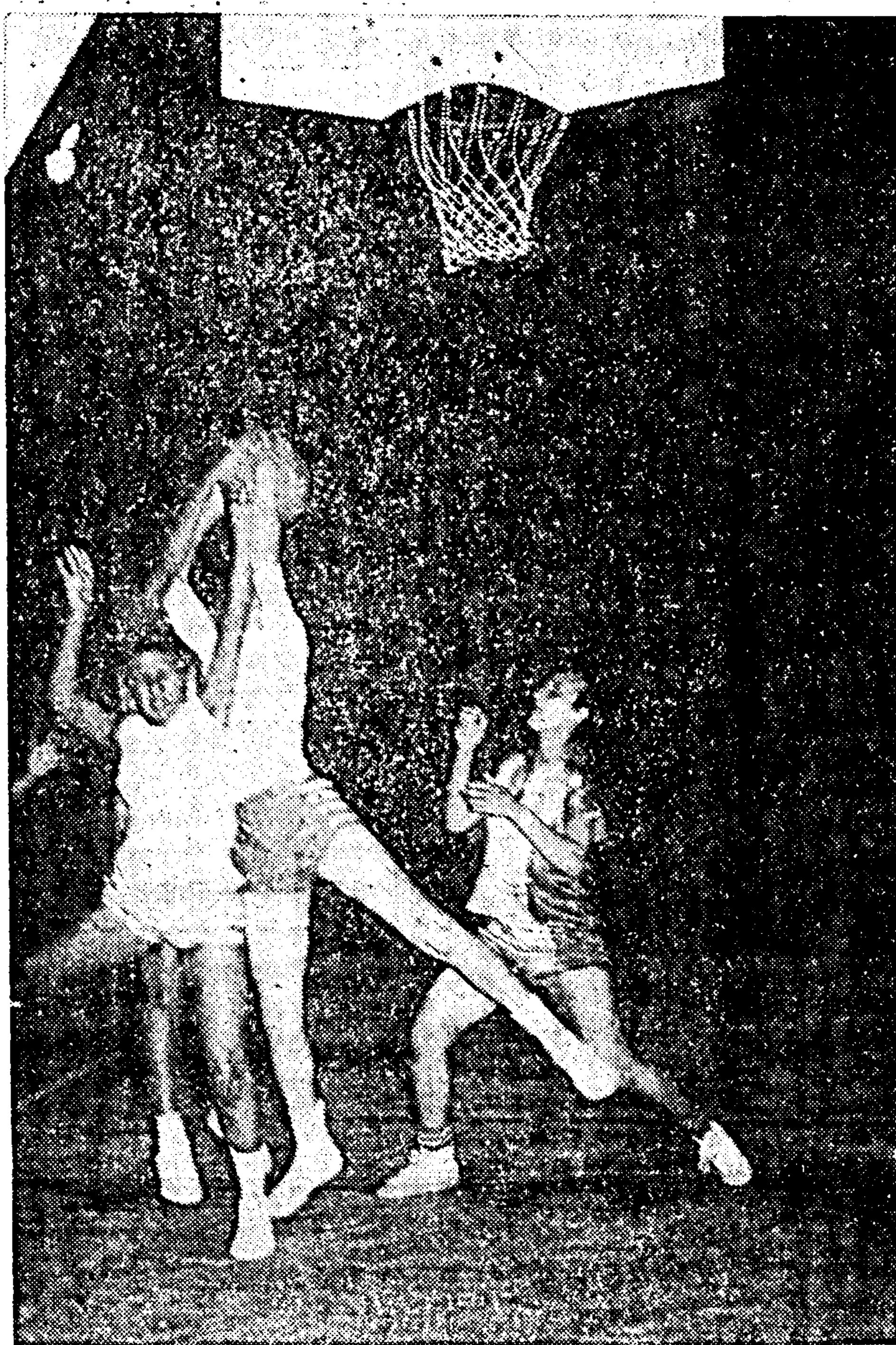
Brussel. — Gaston Eyskens is door koning Boudewijn van België belast met de vorming van een minderheidsregering. De samenstelling van de nieuwe regering zal vermoedelijk pas vanavond of morgen bekend worden gemaakt.

„Wie Eegie Sanie" met toneelgroep naar Curacao

Oranjestad. — Op uitnodiging van de Curacaose JPF vereniging van Surinamers gaat de toneelgroep van Wie Egie Sanie met haar boeiend toneelspel „De geboorte van Bonie" op 14 augustus naar Curaçao om daar enkele voorstellingen in Roxy te geven.

Het spel werd gisteravond voor de tweede en vermoedelijk laatste maal in het gebouw van de Sociedad Bolivariana opgevoerd. Ook dit keer bestond er weer flinke belangstelling voor dit cultureel gebeuren van de eerste orde.

Boedapest. — Volgens een bericht in de te Boedapest verschijnende „Nep Szabadsag" zal Oost-Europa en ook Hongarije nog dit jaar bij de „Eurovisie" worden ingeschakeld. Er zou een verbinding komen tussen Wenen en Boedapest en via laatstgenoemde stad zouden Tsjechoslowakije, Roemenië, Bulgarije, Zuid-Slavië en de Sovjet-Unie in het Eurovisie-net komen.

Een spannend moment uit de basketballwedstrijd tussen de Arubaanse meisjes en het team van RAS uit Colombia. De Colombiaanse meisjes wonnen alle op Aruba gespeelde wedstrijden en gingen beladen met prijzen naar huis.

Colombiaanse meisjes wonnen alle wedstrijden op ARUBA

Oranjestad. — De voor de ASU olympiade overgekomen basketballploeg in dames van RAS, Colombia, heeft alle wedstrijden op Aruba gewonnen.

Gisteravond versloegen zij een Arubaanse selektie, tijdens een aanrekkelijke wedstrijd, welke in het Aruba Juniors stadion werd gehouden en welke zeer druk door publiek werd bezocht. RAS won met 38-26. De beste scoorster van RAS was Ligia Facio, die 12 punten op haar naam kreeg. Van Aruba was I. Kock de beste scoorster (8 punten).

Tevoren had een selektie van Aruba (heren) een van Seroe Colorado (Lago Colony) verslagen met 44-41. Topscorers waren voor Aruba Rudy Zandwijken met 21 en voor Lago: Heln met 12 punten.

Scheidsrechters waren de heren B. Ecury en L. Rodriguez. Timekeeper was Frank Estrada, scorekeeper Frère Theodorus.

Na afloop van de wedstrijden werden de bekers uitgereikt. De Colombiaanse consul op Aruba, German Rubiano Vargas reikte een grote beker, door hem beschikbaar gesteld, uit aan de captain van RAS en verder een ASU beker aan de teamcaptain van Aruba Juniors. Mevrouw Vargas reikte bekers uit aan de dames van Ras, die beladen met tropheeën naar huis gingen en ook nog een ASU beker uit handen van Frère Theodorus mochten ontvangen.

Na afloop van de wedstrijd poseerd en de meisjes van de Arubaanse selektie en van RAS voor onze fotograaf. In het midden de familie Geerman Rubiano Vargas.

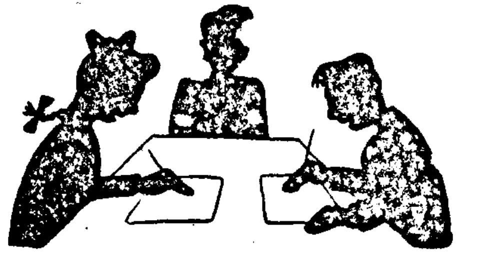
Mr. P.H. Tuin volgt mr. L. C. Wwartsz op

Oranjestad. — Mr. P. H. Tuin, hoofd van het bureau welvaartszorg op Aruba is aangewezen als voorzitter van de commissie tot vertegenwoordiging van het Koninklijk Instituut voor de Tropen op Aruba.

De benoeming vond plaats op aanbeveling van de vorige voorzitter, mr. L. C. Kwartsz, oud gezaghebber van Aruba die thans in Nederland van pensioen geniet en bovendien is verbonden aan de Standard Oil Co., als speciaal vertegenwoordiger in Nederland van de Lago op Aruba.

AMIGOE VAN DE JEUGD

HET GEROOFDE KIND

Dit voetpad leidde naar een beek waar als brug een plank lag. Was hij die brug over, dan was hij al een heel eind gevorderd.

Wie beschrijft echter zijn schrik, toen hij, dicht bij de beek gekomen, zag, dat drie overvallers bij de brug de wacht hielden. De vijand scheen dus met het terrein goed bekend en had zijn maatregelen genomen voor het geval, dat men iemand uit het kasteel zou zenden om hulp te halen. Dat was een teleurstelling! In de hele omtrek was geen andere brug en de beek doorwaden was onmogelijk. Wat nu te doen....? Wilbert bedacht zich niet lang. Ongedwongen, alsof hij van niets wist, stapte hij naar de brug. Maar daar sprongen de drie mannen tegelijk op en een van hen vroeg bars, waar hij naar toe moest.

„Wel, naar huis," zei Wilbert. „Maar ik moet nog een heel eind lopen en ik heb me verlaat en nu zullen ze thuis wel erg ongerust zijn, omdat ik zo lang uitblijf. Toe, laat me door. Ik ben maar een arme jongen, die geen mens kwaad doet."

„Ja, dat geloven we wel," zei de soldaat spottend. „Maar we zullen je toch maar een tijdje hier houden. Help me eens hem te binden," wendde hij zich tot de twee anderen.

Maar op hetzelfde ogenblik gaf Wilbert hem een stoot tegen de borst, dat hij achterover tuimelde, en snelde daarna naar de brug. Hij had echter het ongeluk te struikelen en eer hij weer kon opstaan, hadden de soldaten hem vastgepakt. Wilbert verdedigde zich met alle macht en sloeg en schopte van zich af, maar zijn aanvallers lieten, hoewel ze menige gevoelige slag of trap kregen, niet los en tenslotte moest hij onderdoen. Zijn handen werden nu met een stevig touw op de rug vastgebonden en een ander touw werd om zijn voeten gesnoerd.

„Laat hem hier maar liggen," zei de soldaat, die de baas scheen te zijn. „Dirk, ga eens naar de kapitein en vraag hem, wat we met onze gevangene moeten doen. Ik denk, dat hij nu wel in het kasteel zal zijn."

De soldaat ging heen en de twee anderen gingen weer op hun vorige plaats zitten, zonder verder nog naar Wilbert om te zien. Het is te begrijpen, hoe terneergeslagen deze was. Daar lag hij nu, met het vooruitzicht misschien te worden opgehangen. Maar nog erger vond hij het, dat het kasteel met al zijn bewoners nu verloren zou zijn.

Na enige tijd kwam echter de gedachte bij hem op, of er geen kans zou zijn om te ontsnappen.

Kon hij zich maar alvast van die touwen, die hem zo knelden, ontdoen....

Dicht bij hem lag een grote steen met een scherpe kant. Als hij daarbij kon komen.... De soldaten zaten zó druk te praten, dat ze niet op hem letten. Voorzichtig wentelde hij zich om en lag nu zó, dat zijn handen de steen aanraakten.

Hij begon nu het touw over zijn handen door te zagen. Dat was, vooral door de houding, waarin hij lag, een moeilijk werk. Hij bezeerde zijn handen en polsen aan de scherpe steen, maar daarover bekommerde hij zich niet. Eindelijk, het touw was doorgesneden! En nu hij zijn handen weer vrij had, had hij na enkele minuten ook zijn voeten van hun boeien ontdaan....

Zijn plan was nu eensklaps de twee niets vermoedende soldaten aan te vallen en tegen de grond te slaan en daarna, eer ze de tijd hadden weer op te staan, de brug over te snellen. Reeds was hij op het punt op te springen, toen hij een van hen hoorde zeggen: „Waar blijft Dirk toch? Hij had al lang terug kunnen zijn! Zal ik eens die kant opgaan en zien, of ik hem tegenkom?"

„Goed," zei de ander. „Ik blijf wel zolang alleen hier."

De soldaat ging heen. Wilbert wachtte nog enige tijd. Toen sprong hij opeens overeind en snelde op de achtergebleven man af. Eer deze de tijd had naar zijn wapen te grijpen, had Wilbert hem met zoveel kracht van zich af geslingerd, dat hij enige meters verder in de struiken terechtkwam. Het volgend ogenblik was hij de brug over en in het bos verdwenen, dat aan de overkant van de beek lag.

Voor achtervolging behoefde hij nu niet meer bang te zijn. Wel had hij nog een lange en gevaarlijke weg af te leggen, eer hij te Eberstein zou zijn, maar daarover maakte hij zich minder zorg.

III

Ridder Berthold van Eberstein en zijn vrouw waren even rijk en aanzienlijk en ook even edel en menslievend als de graaf en de gravin van Ravenhorst. Ze hadden geen kinderen. Hun enig zoontje Otto hadden ze op driejarige leeftijd op een treurige wijze verloren.

Op een mooie zomerdag was het kindermeisje met de kleine Otto naar een weide gegaan, die dicht bij een beek lag. Ze had hem op het gras gezet en wat bloemen gegeven om mee te spelen en was daarna naar een kennis in de buurt gegaan, waar ze iets te bestellen had. Haar meesteres had haar wel verboden het kind alleen te laten, maar och, over een paar minuten zou ze weer terug zijn en niemand wist er immers wat van.... Maar toen ze terugkwam, was de kleine verdwenen. Buiten zichzelf van angst liep het meisje naar de beek en vond in een struik aan de kant het hoedje van het kind. Ongetwijfeld was het jongetje al spelend in het water geraakt en verdronken.

Hoe men ook zocht, het lijkje was niet te vinden en men veronderstelde nu, dat de stroom, die in deze bergachtige streek zeer sterk was, het meegevoerd had.

Kort vóór dit ongeluk had ridder Berthold een knecht, Fulco geheten, wegens slecht gedrag en diefstal ontslagen. Bij zijn vertrek had deze Fulco gedreigd, dat hij zich vroeg of laat zou wreken. Hij was iemand, die men tot alles in staat achtte en daarom was al dadelijk vermoed, dat hij schuldig was aan de dood van het kind. Er was dan ook een onderzoek ingesteld, maar toen was gebleken, dat sedert zijn vertrek niemand Fulco meer in de omtrek had gezien. Er viel dus niet aan te twijfelen: de kleine Otto was door een ongeluk om het leven gekomen. Dat dit voor de ouders een vreselijke slag was, behoeft wel niet gezegd.

We hebben gezien, hoe Wilbert aan de overkant van de beek was gekomen. Zonder ophouden was hij daarna doorgelopen en het was nog nacht, toen hij Eberstein bereikte. Dit was een sterk kasteel met een talrijke, goed uitgeruste bezetting. Op bevel van de keizer was ridder Berthold hier gebleven om het omliggende land tegen mogelijke vijandelijke invallen te verdedigen.

Er werd goed wacht gehouden, want nauwelijks had Wilbert op de poort geklopt, of een luikje werd geopend en een stem vroeg: „Wie is daar?"

„Ik kom van Ravenhorst en moet dadelijk de ridder spreken," antwoordde Wilbert. „Men heeft het kasteel willen overrompelen. Dit is wel mislukt, maar het is nodig, dat er zo gauw mogelijk hulp komt."

De portier opende de poort en liet Wilbert binnen. Wat zag die jongen er uit! Geen wonder! Dikwijls had hij zich een weg moeten banen tussen doornen en struiken en daardoor waren zijn kleren gescheurd en zijn gezicht en handen bebloed. „Nu, je hebt ook geen pleziertochtje gehad," zei de portier. „Wacht maar even, dan zal ik de ridder wekken."

Weldra kwam ridder Berthold en hoorde nu van Wilbert, wat er gebeurd was.

„Je hebt je flink gehouden," zei de ridder. „Als alles goed afloopt, zullen ze dat op de eerste plaats aan jou te danken hebben. Ik zal bevel geven, dat mijn mannen zich dadelijk klaarmaken en dan gaat het naar Ravenhorst. Ga jij nu maar wat slapen; je hebt het na zo'n nacht wel nodig."

„Heer," zei Wilbert, „ik bid u, laat me meegaan. Zolang ik niet weet, hoe het op Ravenhorst gesteld is, heb ik toch geen rust."

„Ga dan maar mee. Eigenlijk is dat nog beter, want je kunt ons op Ravenhorst misschien van dienst zijn."

Op Eberstein was nu weldra alles in rep en roer. Er klonken bevelen; de mannen wapenden zich; de paarden werden gezadeld. Intussen had Wilbert het bloed van zijn gezicht en handen gewassen en zijn kleren zoveel mogelijk in orde gebracht. Hij moest nu bij de ridder en zijn vrouw komen.

Een luikje werd geopend en een stem vroeg: „Wie is daar?"

De edelvrouw wilde ook graag de jongen zien, waarvan haar man haar verteld had.

Toen nu Berthold en zijn vrouw Wilbert zagen, die er thans heel wat netter uitzag dan bij zijn komst, werden beiden getroffen door zijn gelijkenis met de ridder. En onmiddellijk dachten ze aan hun Otto, die, als hij niet zo ongelukkig om het leven was gekomen, ongeveer van dezelfde leeftijd zou zijn geweest.... Daar kwam een bediende zeggen, dat alles gereed was voor het vertrek.

Wilbert kreeg nu een paard en sloot zich bij de mannen van Eberstein aan. Ridder Berthold plaatste zich aan de spits en even later reden de ruiters de poort uit.

Op de brede, effen weg ging het vlug vooruit. Niet vlug genoeg echter naar de zin van Wilbert, die wel gewild zou hebben, dat de paarden vleugels hadden. Intussen begon het al licht te worden.

Opeens, daar zag men bij het omslaan van een bocht in de verte de toren van Ravenhorst. Nog enige tijd voorwaarts door de bossen en men kwam op een kleine vlakte en zag voor zich het kasteel. Maar van een gevecht was niets te merken.

De ridder liet even halt houden. „Zouden ze al in het kasteel zijn?" vroeg hij bezorgd.

„Ik geloof het niet, heer," zei de ruiter, die naast hem reed. Het was een ervaren krijgsman, die, wanneer de ridder afwezig was, zijn plaats innam. „Zie daarginds eens!" En hij wees in de verte, waar een hoop volk aftrok. „Ik denk, dat ze gehoord hebben, dat we in aantocht zijn en dat ze toen de benen genomen hebben."

„Best mogelijk, Godfried," zei de ridder. „Dan zullen we het al heel gemakkelijk hebben. Nu, we zullen het gauw te weten komen. Voorwaarts, mannen!" beval hij. En in snelle draf ging het in de richting van het kasteel.

IV

Hoe was het intussen op Ravenhorst gegaan?

Toen het uur, waarop volgens afspraak de poort zou worden geopend, al een hele tijd voorbij was en de pelgrim maar niet verscheen, begon de kapitein van de bende te vrezen, dat er iets niet in orde was. Zou het plan ontdekt zijn....? Daar kwam een van de soldaten, die bij de brug de wacht moesten houden, hem vertellen, dat ze een jongeman, die van het kasteel gekomen was, gevangengenomen hadden. Dadelijk gaf hij hem een paar manschappen mee om de gevangene te halen, maar toen dezen enige tijd later met de drie brugwachters terugkeerden, brachten ze de tijding mee, dat de gevangene ontsnapt was. De kapitein was woedend en voer hevig tegen de drie mannen uit. „Ezels, stommeriken, slaapkoppen zijn jullie!" schreeuwde hij. „Waarom heb je hem niet beter vastgehouden? Nu gaat hij natuurlijk naar Eberstein en dan hebben we kans, dat we het volk daar op ons dak krijgen! Ophangen moesten ze jullie! Maar als het misloopt, krijg je met mij te doen!"

Hij overlegde met zijn onderbevelhebbers. Natuurlijk zou van Eberstein hulp komen. Ze hadden dus te kiezen: aftrekken of doorzetten.

Ze besloten tot het laatste. De bende was ongeveer zestig man sterk en in het kasteel waren, dat wisten ze, maar weinig mannen. Het zou in elk geval nog enige uren duren, eer die van Eberstein hier konden zijn en in die tijd konden ze best het kasteel innemen, plunderen en, voordat ze aftrokken, in brand steken.

(Wordt vervolgd)

Vogeleieren en vogeljongen

Ik beloofde jullie nog iets meer te vertellen over het nest van de jonge grutto's.

We hadden de plaats van het nest in de heide met een stok in de grond aangegeven. Het was dan alleen maar nodig de stok op te zoeken om ook het nest gemakkelijk terug te vinden.

Toen we over de sloot sprongen, die langs de weg en het heideveld liep, gingen meteen al een aantal vogels de lucht in.

Dat is al heel eigenaardig. Dagelijks liepen hier veenarbeiders over de weg om naar hun veenput te gaan en turf te steken. Daar waren de vogels aan gewend. Zolang we dan ook op de weg bleven, gebeurde er niets. Maar zodra we over de sloot waren kwam Holland in last.

Luidroepend hingen verschillende groepen vogelparen in de lucht. De mannetjes, die op wacht hadden gestaan, hadden immers dadelijk de broedende vrouwtjes gewaarschuwd.

En maar roepen: „grieto, grieto, grie-grieto, grieto," in eindeloos herhalen en steeds drukker en zenuwachtiger.

Ja, de grutto's werden zelfs brutaal. Vooral één gruttopaar. Waarschijnlijk hoorden zij bij het nest, dat we zochten. Ze vlogen heel laag over ons heen, steeds roepend, om ons uit hun domein te verjagen. Soms raakten ze ons haast met hun vleugels, om dan weer in grote kringen boven ons rond te vliegen.

We gingen echter rustig door en stonden spoedig bij het nest. De stok wees ons immers de plaats.

Maar er was geen jonge vogel te bekennen. Pas uit het ei en nu al uitgevlogen? Dat kon toch niet. Lopen kunnen jonge kievieten en jonge grutto's bijna zo uit het ei, maar vliegen niet!

Ze hadden zich dus verstopt.

Voetje voor voetje zochten we de omgeving van het nest af.

Dat de jongen er zaten, konden we wel horen aan de oude vogels, die in de lucht hingen te roepen.

(Wordt vervolgd)

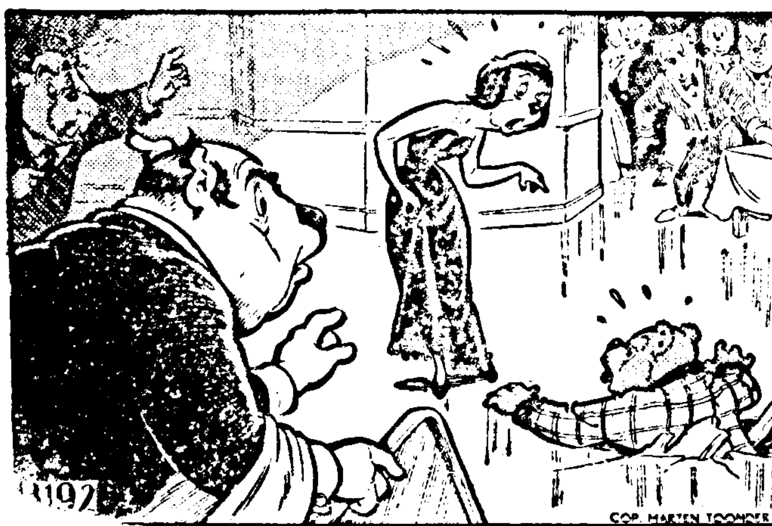
....toen hij, dicht bij de beek gekomen, zag, dat drie overvallers bij de brug de wacht hielden.

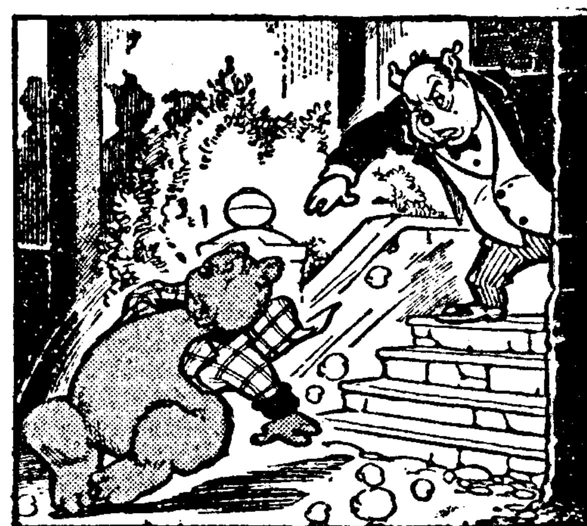

3—40 Het is langzamerhand etenstijd geworden en de een na de ander komt binnen. Svein warmt zijn handen bij het behaaglijk knappende vuur en de ervaringen van de dag worden uitgewisseld. De vrouwen brengen de gerechten aan, waarbij Pum Pum dapper meehelpt. Dan gaat de deur met een forse zwaai open en de twee jonge mannen komen binnen. Orisia slaakt een verschrikte kreet en Winonah vraagt: „Wat is er met jullie gebeurd?" „Aha", zegt Svein met een grijns, „dat zijn tenminste kerels!" Die hebben een potje geknokt, hoor! Goed zo, jongens, dat houdt je spieren lenig", Erwin kijkt Svein met een vernietigende blik aan en zegt bits; „Een beer viel ons aan", „Ja zeker", valt Axe in, „het was een beer", zoetsappig vraagt Astara met een van spottend lachje: „Hebben jullie nu mét een beer of óm een beer gevochten? Het was dan zeker wel een lief, jong beertje". Allen barsten in lachen uit, want het is duidelijk genoeg, wat er is gebeurd. De beide jongens houden echter strak en stijf vol, dat het een beer was. Orisia kijkt voortdurend met een bezorgde en ietwat verdrietige blik naar Erwin en zegt eindelijk haperend: „Zal ik- zal ik je verbinden, Erwin?" „Welnee", weert hij af, „het is de moeite niet waard". Eric is de gezichtsuitdrukking van het meisje opgevallen en er gaat hem eensklaps een licht op. „Wel", denkt hij, „er lopen hier dus nog meer mensen rond, die met zekere moeilijkheden zitten".

3192 Heer Bommel bleef in een ongelukkige houding in de vloer vastzitten. Weliswaar trachtte hij zijn voeten vrij te maken, maar het gewicht was te zwaar.

„Ik ben wel diep gezonken", prevelde hij voor zich heen. „Het is onvoorstelbaar wat een heer allemaal moet meemaken. Maar kom-aan, laat ik vooral positief denken......"

Hij beheerste zich en wendde zich met een dapper lachje tot de omstanders.

„Als u mij even een hand reikt", begon hij. Doch toen werd het hem duidelijk, dat men hem niet vriendelijk gezind was.

De dame, die hij ten dans geleid had, stond overspannen naar hem te wijzen en gilde:

„Help! Een engerd! Hij heeft lomen voeten!"

„Het is marmer, mevrouw!" zei heer Ollie gekwetst, maar niemand luisterde naar hem.

Een potige kellner drong zich door de verstoorde dansers en boog zich over de ongelukkige.

„Dat gaat niet, meneer!" zei hij op onaangename toon. „Met komt niet te pas om de dansvloer te betreden met verzwaarde voeten. Het is onhebbelijk en grof, U bent hier ongewenst!"

Met deze woorden trok hij heer Bommel met een ruk uit de grond en duwde hem voor zich uit naar de deur.

„Laat me los!" riep heer Ollie. „Ik ben een kuurgast en ik sta op een behandeling die bij mijn positie past! Ik zal me beklagen bij de directie".

„Doet u dat", gromde de kellner. „maar ik heb mijn orders!"

En zo werd heer Bommel op ruwe wijze prijs gegeven aan de nachtlucht.

Van de ASU - Sportweek

Overweldigende belangstelling voor athletiek en wielerwedstrijden

Cassidy van Trinidad wint 45 ronden wielerrace

Oranjestad. — Sint Nicolaas was uitgelopen voor de athletiek en wielerwedstrijden die in het kader van de Asu Sportweek werden gehouden. Het Lago Sportpark was overvol, toen het defilé begon. Aan het hoofd gingen de heer D. Baarh, coordinator van de avond en Marie Willems, candidate voor de titel van sportkoningin.

Op de eretribune hadden onder anderen plaats genomen de voorzitter van de Asu en mevrouw Henriquez, de voorzitter van de Asu Olympiade commissie, de heer I. Franka, verder de heren Eddy Muller en Eddy Croes van de Asu organisatie, mejuffrouw Riesbergen en Kapitein Lamers.

In het defilé liepen aan het hoofd de grote wielrenners van Trinidad, gevolgd door de vertegenwoordiger van Venezuela en Curaçao en Aruba, vervolgens de athleten van Jets en Mariniers. De heer Henriquez sprak aanwezige autoriteiten, sportslui en publiek toe, wenste allen veel succes en plezier en dankte een ieder die meewerkte om dit gebeuren tot een succes te maken.

De uitslagen van de met grote belangstelling en luide bijval gevolgde wedstrijden luidden als volgt:

Polstokspringen (open): 1. Hope, tien voet, 2. I. Cooper 9.6 voet, 3. C. Bischop 9 voet.

Halve mijl wielrennen A-klasse: 1. E. Coffi, (1 min. 12 sec.), 2. de Graaf, 3. A. Illidge.

Honderd yards hardlopen: 1. E. Vorst 9.9 sec., 2. R. Naar, en 3. Kuipens.

Een mijl wielrennen B klasse: 1. F. Fecunda (Curaçao, 2. E. Coffie, Aruba, 3. Benote (Venezuela).

22 yards hardlopen (Open): 1. E. Vorst, 22.6 sec., 2. Fischer en 3. A. Wester.

Discuswerpen (Open): 1. A. Geerman 109.8½ inch; 2. N. Brathwaite 109.3½ inch en 3. Willemsen 96.2 inch.

Open Kogelstoten: 1. N. Brathwaite, 41.3 inch, 2. H. Geerman en 3 Willemsen.

1 mijl wielrennen (A Klasse): 1. Le Grande, Trinidad, 2.33 sec., 2. S Illidge Aruba, en 3. G. Richardson, Aruba.

44 yards hardlopen: 1. J. Werleman 54.4 sec., 2. F. Maduro, 3. F. Vorst.

Hoogspringen: De Matoos 5 ft. 11 inch. 2. Bisschop 5 ft. 9 inches, 3. Harry 5 ft.

Twee mijl rennen. B.-Klasse: 1. F. Fecunda (Curaçao) 5 min. 26 seconden, 2. G. Nelson (Trinidad) en 3. S. Coffie (Aruba).

Een mijl hardlopen (open). 1. F. Geerman, 5 min. 32 sec., 2. R. Gumbs, 3. van Dorp. Bovendien werden aan twee jongens van tien jaar, die beiden de race uitliepen, extra prijzen toegekend.

Drie mijl wielrennen (open): 1. Reyes (Venezuela) 7 min. 55 sec., 2. A. Walle (Curaçao) en 3. E. Coffie (Aruba).

Verspringen: 1. E. Vorst (21 ft. 1½), 2. G. de Mattos 20 ft.4 en 3. Faas 20 ft.1½.

44 yards estafette (vier man per team): 1. Mariniers (50 sec.) 2. Jets.

Drie mijl hardlopen: 1. F. Geerman, 18 min. 24.5 sec. 2. L. Gumbs en 3. V. Curlingford.

Discuswerpen: 1. I. Cooper 146.7½, 2. H. Hope 137.4½ en 3. Girbes 119.6.

Negen mijl wielrennen (45 maal rond het terrein): I. Cassidy 24.30 m. (Trinidad); 2. Reyes (Venezuela) en 3. S. Coffie (Aruba). In deze monsterrace waren na tien ronden vooraan twee venezolanen, een Arubaan (Coffie) en een Curaçaoënaar. Bij de 23ste ronde viel Reyes van Venezuela, waardoor hij een achterstand kreeg van ongeveer een halve ronde.

Bij de 31ste kwam Cassidy van Trinidad goed op dreef. Hij nam de leiding, gevolgd door een Venezolaan en de Arubaan Coffie. Bij de 35ste ronde liep Cassidy ongeveer een halve ronde uit. Een prachtige prestatie was het van Reyes, dat hij ondanks zijn val als tweede wist te eindigen.

De beker voor de ploegteam wielrennen ging naar Aruba met 19 punten. Ze werd door de heer Henriquez overhandigd aan groupcaptain S. Illidge. Curaçao en Trinidad waren gelijk, elk met 13 punten. Beide captains ontvingen een trophee. Venezuela was nummer drie in het landenklassement. Ook dit team kreeg een trophee mee.

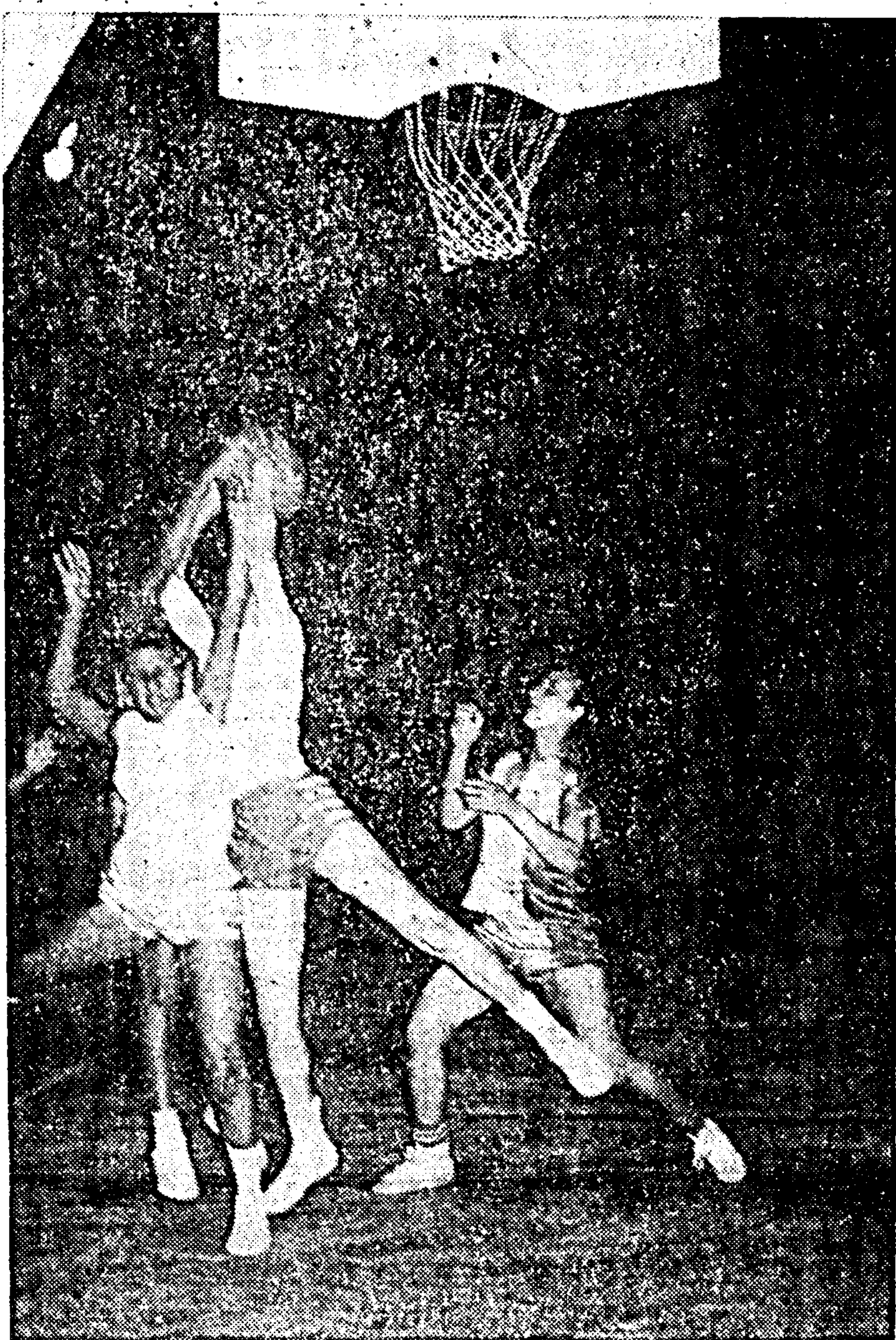
Tenslotte werd van de gelegenheid gebruik gemaakt om aan de beste athleet van de ter gelegenheid van Koninginnedag gehouden wedstrijden, een onderscheiding uit te reiken. Deze viel ten deel aan de „all round" atleet, Enrique Vorst.

„Wie Eegie Sanie" met toneelgroep naar Curacao

Oranjestad. — Op uitnodiging van de Curacaose JPF vereniging van Surinamers gaat de toneelgroep van Wie Egie Sanie met haar boeiend toneelspel „De geboorte van Bonie" op 14 augustus naar Curaçao om daar enkele voorstellingen in Roxy te geven.

Het spel werd gisteravond voor de tweede en vermoedelijk laatste maal in het gebouw van de Sociedad Bolivariana opgevoerd. Ook dit keer bestond er weer flinke belangstelling voor dit cultureel gebeuren van de eerste orde.

Boedapest. — Volgens een bericht in de te Boedapest verschijnende „Nep Szabadsag" zal Oost-Europa en ook Hongarije nog dit jaar bij de „Eurovisie" worden ingeschakeld. Er zou een verbinding komen tussen Wenen en Boedapest en via laatstgenoemde stad zouden Tsjechoslowakije, Roemenië, Bulgarije, Zuid-Slavië en de Sovjet-Unie in het Eurovisie-net komen.

Een spannend moment uit de basketballwedstrijd tussen de Arubaanse meisjes en het team van RAS uit Colombia. De Colombiaanse meisjes wonnen alle op Aruba gespeelde wedstrijden en gingen beladen met prijzen naar huis.

Padvindsters gaan kamperen

Oranjestad. — De Arubaanse padvindstersorganisatie heeft ook dit jaar weer beslag weten te leggen voor de maand augustus op de palmentuin van de heer Tromp. Er worden tal van kampen georganiseerd. Byzonder sympathiek is het, dat de padvindstersleidsters Tiny Kapsteyn ook gedacht heeft aan die kinderen die geen lid zijn en door financiële omstandigheden nimmer deel kunnen nemen aan een kamp.

Mejuffrouw Kapteyn zal van 1 tot 14 augustus een kamp houden voor arme kinderen. Op 15, 16 en 17 augustus komt er dan een kamp van de Jeanne d'Arcgroep, onder leiding van Thiele Schwengle. Van 22 tot en met 24 augustus een kamp van de Tarabana kabouter, onder leiding van Joke Kreft en van 25 tot 29 augustus een kabouterkamp onder leiding van Tiny Kapteyn (Beatrixgroep).

Van 2 tot 17 augustus gaat een groep padvindsters van de Commandeur baaigroep, de Tarabana, Filomena, Beatrix en Theresiagroepen naar Curaçao om daar een kamp op te slaan. De meisjes, 26 in getal zullen per Prins der Nederlanden van de KNSM reizen en terugkeren aan boord van de Oranje Nassau. De leiding komt in bekwame handen. De Gewestelijke kampeerleidster, mevrouw McDonald neemt de hoofdleiding en wordt geassisteerd door Jeanne van den Berg en Joke Boonman, terwijl nog twee meer leidsters later worden aangewezen.

Op 3 september a.s. wordt in het Cecilia theater te Sint Nicolaas een geestelijke leidstervergadering gehouden. Het ligt in het voornemen deze vergadering daarna periodiek, bijvoorbeeld eens per drie maanden te houden.

De Amerikaanse padvindsters, onder leiding van Ruth Ward houden donderdag a.s. een groot kampvuur in plantage de Veer, ter afsluiting van een welgeslaagd kamp.

Surinaamse projecten in kader TJP

Paramaribo. — Het planbureau heeft een aantal bedragen geautoriseerd voor TJP-projekten, waarvan o.m. genoemd kunnen worden de bouw van een mechanisatieloods t.b.v. het departement van LVV (Sf. 42.000) en de bouw van een steiger voor de visserijdienst bij het Garnalenbedrijf Schweig (Sf. 31.000). Voorts is in eerste termijn een bedrag van Sf. 50.000 uitgetrokken voor verbouwing van het slachthuiscomplex bij Beekhuizen.

Ten behoeve van de verbetering der onderlinge verbindingen, dat wil zeggen radio- en telefoonverbindingen, is een bedrag van Sf. 400.000 uitgetrokken. Dit bedrag is bedoeld voor de modernisering van het huidige verbindingsapparaat en de aanleg van nieuwe binnenlandse verbindingen.

Voor verdere voorzieningen in de groot Henarpolder is Sf. 50 000 beschikbaar gesteld. De polder zal mogelijk dit jaar reeds worden uitgegeven. Er blijkt zeer veel belangstelling voor te zijn van de zijde der landbewoners.

EYSKENS belast met vorming van minderheidsregering

Brussel. — Gaston Eyskens is door koning Boudewijn van België belast met de vorming van een minderheidsregering. De samenstelling van de nieuwe regering zal vermoedelijk pas vanavond of morgen bekend worden gemaakt.

Colombiaanse meisjes wonnen alle wedstrijden op ARUBA

Oranjestad. — De voor de ASU olympiade overgekomen basketballploeg in dames van RAS, Colombia, heeft alle wedstrijden op Aruba gewonnen.

Gisteravond versloegen zij een Arubaanse selektie, tijdens een aanrekkelijke wedstrijd, welke in het Aruba Juniors stadion werd gehouden en welke zeer druk door publiek werd bezocht. RAS won met 38-26. De beste scoorster van RAS was Ligia Facio, die 12 punten op haar naam kreeg. Van Aruba was I. Kock de beste scoorster (8 punten).

Tevoren had een selektie van Aruba (heren) een van Seroe Colorado (Lago Colony) verslagen met 44-41. Topscorers waren voor Aruba Rudy Zandwijken met 21 en voor Lago: Heln met 12 punten.

Scheidsrechters waren de heren B. Ecury en L. Rodriguez. Timekeeper was Frank Estrada, scorekeeper Frère Theodorus.

Na afloop van de wedstrijden werden de bekers uitgereikt. De Colombiaanse consul op Aruba, German Rubiano Vargas reikte een grote beker, door hem beschikbaar gesteld, uit aan de captain van RAS en verder een ASU beker aan de teamcaptain van Aruba Juniors. Mevrouw Vargas reikte bekers uit aan de dames van Ras, die beladen met trofeeën naar huis gingen en ook nog een ASU beker uit handen van Frère Theodorus mochten ontvangen.

Na afloop van de wedstrijd poseerd en de meisjes van de Arubaanse selektie en van RAS voor onze fotograaf. In het midden de familie German Rubiano Vargas.

Mr. P.H. Tuin volgt mr. L. C. Wwartsz op

Oranjestad. — Mr. P. H. Tuin, hoofd van het bureau welvaartszorg op Aruba is aangewezen als voorzitter van de commissie tot vertegenwoordiging van het Koninklijk Instituut voor de Tropen op Aruba.

De benoeming vond plaats op aanbeveling van de vorige voorzitter, mr. L. C. Kwartsz. oud gezaghebber van Aruba die thans in Nederland van pensioen geniet en bovendien is verbonden aan de Standard Oil Co., als speciaal vertegenwoordiger in Nederland van de Lago op Aruba.

De Voetbalwereldkampioenschappen

Braziliaanse virtuozen verslaan Frankrijk

ZWEDEN ook in finale na 3—1 zege op wereldkampioenen

Stockholm. — **De uitslagen van de halve finales van het wereldkampioenschap voetbal luiden: Gothenborg: Duitsland — Zweden 1-3** (1-1), Stockholm: **Brazilie — Frankrijk 5-2** (2-1). De finale die zondag 29 juni te Stockholm wordt gespeeld, gaat tussen Zweden en Brazilie. De beslissingswedstrijd om de derde en vierde plaats wordt zaterdag a.s. te Gothenborg gespeeld tussen West-Duitsland en Frankrijk.

Wedstrijdverslagen:

In de halve finales van het wereldkampioenschap hebben ongelukkige incidenten een grote ro gespeeld. In de 13e minuut van de tweede helft stuurde scheidsrechter Zsolt de Duitse linksback Juskowiak van het veld en bij Brazilie-Frankrijk werd de Franse spil Jonquet na 35 minuten geblesseerd, hij speelde de wedstrijd als figurant op de buitenplaats uit. Tot aan die tijde incidenten hadden zowel Frankrijk als Duitsland nog goede kansen. Frankrijk stond tegen Brazilie op 1-1 en Duitsland had tegen Zweden eveneens een gelijke stand bereikt.

Zweden — Duitsland.

De Zweedse ploeg met de uitstekende buitenspelers Harmrin en Skoglund was enigszins superieur aan de Duitsers, die door een blessure van Schmidt in een gewijzigde opstelling speelden. Hoewel de Zweden meer in de aanval waren, scoorde **Schaefer** het eerste doelpunt (1-0 voor Duitsland). Even later was het bijna 2—0 toen doelman Svensson volkomen uit positie was gespeeld en spil Gustavsson de bal nog net uit het doel kon trappen. Even voor de rust scoorde **Skoglund** de gelijkmaker. Ook na het uit het veld sturen van Juskowiak handhaafden de Duitsers zich nog geruime tijd. 4 minuten speelden zij zelfs met 9 man toen Walter geblesseerd raakte. Nauwelijks, was Fritz Walter terug of de gevaarlijke Harmrin schoot tegen de paal.

Twee minuten later richte hij echter beter (2-1). Vlak voor tijd wist de rechtsbuiten nogmaals te doelpunten. (3-1).

Frankrijk — Brazilië.

De Franse ploeg komt de eer toe als eerste gescoord te hebben tegen het sterk Braziliaanse team. Tweemaal waren de haantjes zelfs zo gelukkig.

Maar de Braziliaanse ploeg was in zo'n geweldige vorm dat de Zuid-Amerikanen tegen de twee van Frankrijk maar liefst vijf treffers plaatsen. Hoewel natuurlijk de blessure van Jonquet een deprimerende invloed had, was ook daarvoor de Braziliaanse ploeg zo superieur dat eigenlijk slechts een speler in tactisch opzicht gelijkwaardig was nl. de Franse middenvoor Kopa.

Reeds na enkele ogenbliken had **Pele** voor 1-0 gezorg. De gelijkmaker liet echter niet lang op zich wachten. Na enige schermutselingen van ondergeschikt belang kwam de bal bij de Franse middenvoor Kopa, die zich alleen in het middenveld bevond. Hij gaf door aan **Fontaine** die Gylmar, die vergeefs was uitgelopen, het nakijken gaf. **Het was tevens het eerste doelpunt, dat in dit tornooi tegen Bralie was gemaakt.**

Na de gelijkmaker verloor het spel ietwat het fantasisch hoge tempo van het begin. Maar nog steeds werd aan weerszijden zeer snel gespeeld.

Zes minuten voor de rust — even na de blessure van Jonquet — gaf **Didi** zijn ploeg de leiding (2-1 Brazilie).

Na de rust zijn de Fransen geheel in de verdediging teruggedrongen en kunnen slechts met lede ogen de virtuositeit van de Zuid-Amerikanen aanschouwen.

De dartele Brazilianen spelen maar wat met de zich wanhopig te weer stellende Fransen.

Doelpunten konden eenvoudig niet uitblijven. Een fout van doelman Abbes zorgde voor 3-1, een prachtig schot van **Pele** voor 4-1, en een keihard schot van **dezelfde speler** voor 5-1. Dank zij **Piantoni** konden de Fransen de stand nog een wat redelijker aanzien geven. (5-2).

Vermeld dient nog te worden, dat Vava, wiens blessure aan zijn enkel is verergerd, vroegtijdig het veld had moeten verlaten.

Basketball-toernooi om de Shon Cai Wisselbeker

Willemstad. — Naar ons van betrouwbare zijde wordt medegedeeld, zal er op donderdag 26 juni a.s. des avonds om 8 uur, in het JPF-sportpark een aanvang worden gemaakt met een basketball-tournooi, waaraan de liefhebbers van deze veelbelovende tak van sport enige weken hun hart zullen kunnen ophalen.

Vrijwel alle bij de Bond aangesloten verenigingen zullen aan dit tournooi deelnemen en gespeeld worden in een A-klasse, een B-klasse en een dameskIasse. Door de praktische indeling van de wedstrijden, die alsnog in de plaatselijke bladen bekend zal worden gemaakt, belooft dit tournooi verder een buitengewoon spannend verloop te zullen hebben.

De hoofdprijs waarom gestreden zal worden is een prachtige wisselbeker, die werd uitgeloofd door niemand minder dan de bekende beschermheer van JPF, de heer Sjon Cai, Winkel, die met deze sympathieke geest een daad heeft gesteld, die in basketball- kringen ten zeerste wordt gewaardeerd. Behalve deze hoofdprijs zijn er nog andere fraaie prijzen ter beschikking gesteld.

Onnodig te zeggen dat een gang dag- en donderdagavond in de komende weken, alle moeite volkomen waard zal zijn.

Nederlandse spelers te Wimbledon uitgeschakeld

Londen. — De Nederlandse deelnemersters zijn uitgeschakeld voor de kampioenschappen van Wimbledon. Mevr. Roos kreeg geen voet aan de grond tegen de Australische mevr. H. Waton. (6-2 6-0).

Fredy Marinkelle verloor van de Zuid-Afrikaanse mej. Carr. met 6-1, 9-7. In de eerste ronde van het heren dubbelspel leden de Nederlanders Wim Maris en Hans van de Weg een nederlaag tegen de Daviscupspelers van India Krishnan en Kumar. De cijfers waren 6—1, 6—2 6—3. Alle favorieten wisten zich te handhaven.

Eindtoernooi voetbal-wereldkampioenschap 1962 in Chili?

Stockholm. — Chili is aangewezen als het land waar de eindronden van het tornooi om het wereldkampioenschap voetbal in 1962 zullen worden gespeeld. Maar of het eindtornooi daar inderdaad zal worden gehouden moet op zijn minst twijfelachtig heten, daar de FIFA tot nu toe geen enkele serieuze waarborg heeft dat de Chileense voetbalbond een onderneming van een dergelijke omvang kan organiseren.

Een miljonair zou aangeboden hebben de noodzakelijke fondsen te verstrekken voor de ontbrekende stadions en hotels, maar naar verluidt betreft het hier slechts een vage belofte.

De FIFA heeft nu besloten in augustus een enquete commissie naar Santiago te zenden teneinde rapport uit te brengen. Op grond van dit rapport zal de FIFA een definitief besluit nemen.

Nadat door mr Schokking aan Amsterdams burgemeester mr G. van Hall de 35.000e langspeelplaat van de Prins Bernhardstichting was aangeboden, werd een rondvaart door de grachten gehouden met de artiesten, die deze plaats hadden gemaakt. Tezamen met Max van Praag en Annie de Reuver werd door mr Schokking een der liederen gezongen aan boord van de rondvaartboot.

KEES PELLENAARS voor Amsterdamse rechtbank

Amsterdam. — Kees Pellenaars is gedagvaard om op 24 juni a.s. voor de rechtbank te Amsterdam te verschijnen voor een kort geding, aanhangig gemaakt door de „locomotief", inzake de rechtsgeldigheid van contracten welke hij destijds met enkele renners heeft afgesloten.

Als getuigen zijn de renners De Groot, Van der Pluym en Stolker gedagvaard, alsmede drie leden van de sportcommissie van de K.N.W.U.

V.S. en Sovjets willen I.L.O. onderzoek in hun land laten instellen

Genève. — De regeringen van de Verenigde Staten en van de Sowjet-Unie hebben het internationale arbeidsbureau (I.L.O.) te Genève verzocht studiegroepen naar hun respectieve landen te zenden om een onderzoek in te stellen naar de in die landen bestaande vrijheid van vereniging, aldus heeft de secretaris-generaal van de I.L.O., Morse, meegedeeld.

Dit onderzoek zal in 1959 beginnen. Morse zei, dat andere regeringen hebben meegedeeld bereid te zijn dit voorbeeld te volgen.

Kwartaalschermwedstrijd ATHOS

Na barrage legde Lies Kusters beslag op eerste plaats

Willemstad. — Voor de tweede kwartaalwedstrijd van dit jaar, die georganiseerd werd door de schermvereniging Athos, hadden slechts 9 dames ingeschreven.

De dames schermden deze avond over het algemeen beneden haar kunnen. Toen aan het einde van de poule de stand bekend werd, bleek, dat de dames Groot, Kusters en Poncia gelijk stonden met ieder 2 verloren partijen. Voor de eerste plaats was dus een barrage noodzakelijk. Als eerste kwamen op de loper Lies Kusters en Diny de Groot. Deze partij had een zeer spannend verloop en de stand kwam op 3—3. Hierna gaf Lies **Kusters** een touché, waarmede zij deze partij gewonnen had.

Van Mieps Poncia won Lies Kusters met 4—2, zodat de eerste plaats voor haar was. Verdere barrage was nu niet meer nodig.

De totale uitslag van deze tweede kwartaalwedstrijd luidde:

	gew. partijen	ontv. treffers
1. L. Kusters	6	14
2. D. Groot	6	14
3. M. Poncia	6	19
4. I. Vinck	5	19
5. E. Jansen	5	20
6. Y. de Lannoy ..	3	22
7 C. Vlieg	3	24
8. J. de Jong	2	
9. P. Koeleman	0	

Bij gelijk aantal gewonnen partijen besliste het aantal ontvangen treffers.

De wedstrijden werden geleid door de heer H. Kromhout, terwijl de stand werd bijgehouden door mej. Secrève, die zelf nog niet kon deelnemen aan de wedstrijden.

Volleyball-selectie uit Santo Domingo naar Curacao

Willemstad. — Naar wij vernemen is de kans heel groot, dat er in juli of augustus een volleball-ploeg van Santo Domingo naar Curaçao komt voor het spelen van enkele wedstrijden.

Met deze wedstrijden in het vooruitzicht is het te betreuren, dat omtrent de door de NAVOBO aangevraagde baan op Mundo Nobo nog steeds geen deifnitieve beslissing is gevallen. Ofschoon wij kunnen veronderstellen, dat er hier en daar nog enkele kantjes geschaafd moeten worden in deze zaak, is het jammer, dat het Mundo Nobo-veld (nog) niet gebruikt kan worden voor de centrale volleybal-training, die onder leiding van de heer Schraven desondanks voortgang vindt.

Voor deze centrale training werden er reeds een twaalftal dames en een even groot aantal heren door het bondsbestuur geselecteerd.

In volleybal-kringen vraagt men zich af of de goede krachten, die zich in de vereniging M.L.D. bevinden (z.a. Cothe) ook mogen deelnemen aan de komende spelen te Caracas.

Filmdienst Curacao

Willemstad. — De Filmdienst van het eilandgebied Curaçao vertoont heden- en morgenavond om kwart over acht in de patio van het Cultuurcentrum de filmen: „Humpty Dumpty" (cartoon); „Fly about the house" (over de vliegenplaag); „Mishel Piastro" en een kleurenreportage van het Londen Festival. Na de pauze worden verder vertoond: „Railway Stowaway" en het bezoek van H.K.H. prinses Beatrix aan de Nederlandse Antillen.

Schoolverkeersexamens op Curacao

Willemstad. — Op vrijdag 27 juni as. zal in de morgenuren op de lagere scholen op Curaçao het verkeersexamen worden afgenomen door de Verkeerspolitie van de leerlingen van de zesde klassen.

Bijna 50 scholen met ruim 2000 leerlingen zullen aan de examens deelnemen. Het examen bestaat uit een 20-tal verkeersvragen.

Dit jaar zal het 10.000e verkeersdiploma worden uitgereikt. De schoolverkeersexamens worden sedert 1951 ieder jaar gehouden. De gelukkige houder(ster) van het 10.000e diploma zal door het lot worden aangewezen, zodat alle leerlingen, die dit jaar slagen, een gelijke kans hebben.

Het bestuur van de Vereniging voor Veilig Verkeer op Curaçao stelt zich voor de uitreiking van het 10.000e diploma een feestelijk tintje te geven.

Mededeling Filmliga Curacao

Willemstad. — Leden van de Filmliga Curaçao wordt medegedeeld, dat de voorstelling van „De Onbekende Soldaat" niet op woensdag 2 juli, doch op **vrijdag 4 juli as.** zal plaats vinden.

Kernreactie in Oak Ridge stelt arbeiders aan radioactieve straling bloot

Oak Ridge. — In het Amerikaanse atoomcentrum te Oak Ridge (Tennessee) is dezer dagen bij de behandeling van een hoeveelheid verrijkt uranium onverwachts een kernreactie veroorzaakt, die weliswaar geen ontploffing teweeg bracht, doch die tot gevolg had, dat acht arbeiders werden blootgesteld aan aanzienlijke radioactieve straling.

De Amerikaanse commissie voor atoomenergie maakte later bekend, dat vijf mannen, die aan de grootste dosis straling hadden bloot gestaan, enige beschadiging van het beendermerg hebben opgelopen. Men denkt eventueel nog verdere beschadiging van de bloedvormingsweefsels te zullen vinden.

Beschadiging van het beendermerg kan bloedingen, infektie en bloedarmoede veroorzaken.

Dieptepunt van recessie in V.S. bereikt

Ann Arbor, Michigan. — De Amerikaanse onderminister van arbeid, Newell Brown, heeft tegenover verslaggevers verklaard dat het dieptepunt van de recessie in de Verenigde Staten nu definitief is bereikt. Hij voegde hieraan toe te geloven dat het land volgend jaar om deze tijd weer terug zal zijn op het economisch niveau van 1957. Hij baseerde deze voorspelling op onderzoekingen van het Amerikaanse departement van arbeid, en van de economische adviescommissie van de president en andere wanwijzingen.

Churchill was niet optimistisch over afloop tweede wereldoorlog

Washington. — Uit dokumenten over de betrekkingen tussen de V.S. en Groot-Britannië in 1940, die door het State Department gepubliceerd zijn, zou men kunnen opmaken, dat Churchill in zijn hart niet zo overtuigd was van de eindoverwinning der geallieerden, als hij toen in het openbaar voorgaf te zijn.

Twee weken na Churchills benoeming tot premier, zond de toenmalige Amerikaanse ambassadeur in Londen nl. een telegram aan Cordell Hull, die toen minister van buitenlandse zaken van de V.S. was. Hierin zegt ambassadeur Joseph Kennedy: „Ik ben bij Churchill geweest. Hij zal u een boodschap zenden, waarin hij met nadruk verklaart, dat de kansen voor de geallieerden op de overwinning volgens hem uiterst klein zijn geworden door de deelneming van Italië aan de oorlog."

—:—

Tokio. — Bij de bouw van een stuwdam in Midden-Japan zijn 31 mannen onder puin bedolven geraakt. Na 45 uur onafgebroken werken konden zij worden bevrijd. Vier van hen waren ernstig gewond.

Luzern. — Bij een inbraak in een bijouteriewinkel te Luzern hebben inbrekers diamanten, sieraden en gouden horloges met een totale waarde van 300.000 Zwitserse franken (ongeveer 265.000 Ned. gulden) buitgemaakt.

OPROEPING

tot het houden van een openbare vergadering van de Eilandsraad van het Eilandgebied Curaçao op donderdag, 26 juni 1958, des voormiddags om 9 uur in de vergaderzaal van de Staten van de Nederlandse Antillen.

AGENDA:

1. Ingekomen stukken.
2. Ontwerp-eilandsverordening tot wijziging van de Landsverordening van de 21ste januari 1927 houdende:
   1o. Regeling van de emolumenten, welke voor sommige verrichtingen van de ambtenaren van de Burgerlijke Stand worden geheven;
   2o. Bepaling van de som, welke voor het voltrekken van een huwelijk in een bijzonder huis moet worden betaald ten behoeve der armen (P. B. 1927 no. 4);
3. Beroepschrift C. F. Pedro inzake tijdelijke intrekking van zijn autobusvergunning;
4. Ontwerp-eilandsverordening tot wijziging van de Eilandsverordening van de 31ste augustus 1951 ter uitvoering van artikel 25 der Eilandenregeling Nederlandse Antillen (A.B. 1951 no. 2);
5. Ontwerp-eilandsverordening tot wijziging van de „Loodsdienstverordening 1937" (P. B. 1937 no. 93) (1957 no. 19).

Willemstad, 21 juni 1958
De Gezaghebber,
M. P. GORSIRA.

Sjamoen bepleit zenden van politiemacht, als missie van V.N.-waarnemers faalt

Beiroet. — „De huidige crisis in Libanon heeft verre van een binnenlands karakter. Zij betreft de stabiliteit en de vrede in het Midden-Oosten", zo heeft president Sjamoen aan buitenlandse journalisten te Beiroet verklaard.

Het onderhoud vond plaats in het presidentiële paleis, dat door Sjamoen sinds drie weken niet is verlaten. De toegangswegen naar het paleis, dat in het hart van de hoofdstad gelegen is, worden streng bewaakt.

„Indien de missie van de waarnemers der V.N. faalt", aldus Sjamoen, geloof ik, dat het zenden van een politiemacht het aangewezen compromis is om aan de infiltraties een einde te maken.

De waarnemers van de V.N. hebben eergisteren kunnen constateren, dat vanaf de Syrische grens met mortieren geschoten werd op het Libanese garnizoen te Merjayon", aldus de president.

Sjamoen verklaarde tenslotte, dat „de Ambassade van de Arabische Verenigde Republiek in Libanon Egyptische paspoorten uitreikt aan bepaalde Libanese oppositieleden om het hun mogelijk te maken te vluchten of hun gezin buiten Libanon te sturen".

Wereldomroep zal Zweden — Brazilië uitzenden

Den Haag. — De Wereldomroep zal zondag 29 juni de finale van het wereldkampioenschap voetballen te Stockholm tussen Zweden en Brazilië te 13.45 uur GMT uitzenden op de frequentie van 25,610, is gelijk aan 11,71 meter. DEZE WEDSTRIJD KAN, VOLGENS EEN MEDEDELING VAN DE WERELDOMROEP AAN HET A.N.P., EVENTUEEL DOOR DE PLAATSELIJKE RADIOSTATIONS WORDEN GERELAYEERD. Commentators zijn Dick van Rijn en Leo Pagano.